



**TÔNG GIÁO PHẬN SÀI GÒN
CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT**

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P8, Q3, TPHCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longchuathuongxot.vn

ĐT: **38.290.093**

06/2014

Ôi! Ta buồn sâu biết bao vì các linh hồn không nhận ra tình yêu! Họ xử với Ta như một vật vô hồn.

(NK 1358)

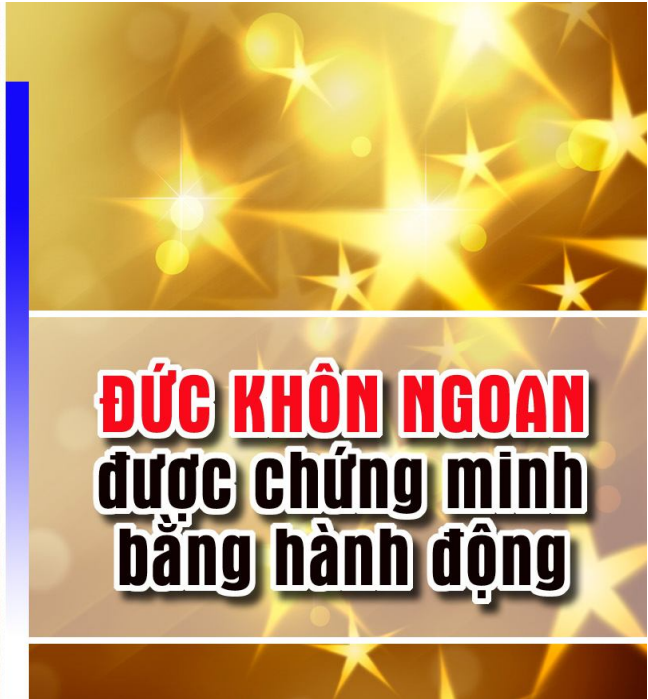
(Lưu hành nội bộ)



LÁ THƯ LINH HƯƠNG

Tháng tôn kính Thánh Tâm Chúa Giêsu

Lm. JB. Võ Văn Ánh



1. Đôi nét lịch sử

Thế kỷ 19 được coi là thế kỷ của lòng sùng kính Thánh Mẫu Maria, thì thế kỷ này cũng còn được gọi là thế kỷ của Thánh Tâm Chúa Giêsu.

Thực ra, lòng tôn kính Thánh Tâm Chúa Giêsu đã bắt đầu từ thế kỷ 17, Thánh Gioan Eudê, nhất là trong các thị kiến Thánh nữ Margarita Maria được Chúa Giêsu chỉ cho thấy Trái tim Người: **“Một Trái tim yêu thương con người quá bội, mà Chúa chỉ nhận được những tấm lòng tệ bạc”**. Thánh nữ còn được ủy thác việc cổ vũ xin thiết lập **một ngày lễ kính Thánh Tâm Chúa Giêsu**, nhưng mãi đến năm 1856, Đức Giáo Hoàng Piô IX mới chính thức thành lập lễ này cho toàn Giáo hội. Rồi sau đó dưới thời các Đức Giáo Hoàng Lêô XIII, Piô XI, Piô XII mới có những giáo huấn về Lòng tôn kính Thánh Tâm Chúa Giêsu qua các Thông Điệp: **Miserentissimus Redemptoris, Summi Pontificatus** và **Haurietis Aquas**. Gần đây, có **giáo huấn của Đức Giáo Hoàng Phaolô VI:**

- Sự tôn kính Thánh Tâm Chúa Giêsu là việc rất cao quý và đặc biệt cần thiết cho thời đại này.

- Ta ước ao việc này được tổ chức với nghi thức Phụng vụ để phát triển mỗi ngày một rộng lớn hơn, hầu cho mọi Kitô hữu được say mê Lòng tôn kính Thánh Tâm Chúa Giêsu và nhờ đó được đổi mới về mọi phương diện.

- Việc tôn kính này cốt yếu là **kính thờ Chúa Giêsu một cách xứng đáng** và **Đền tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu về tội lỗi của chúng ta**.

2. Nền tảng Thánh Kinh của việc tôn kính này:

Đó là đoạn **Tin Mừng Ga 19,31-37**: **"Một người lính lấy giáo đâm vào cạnh sườn Người, tức thì Máu cùng Nước chảy ra"** (câu 34). Người lính này tên là Longin.

▪ **Thánh Augustinô** suy niệm đoạn Tin Mừng này và mời gọi chúng ta bước vào trong Thánh Tâm đang mở rộng "Longin đã mở Trái tim Đức Kitô bằng lưỡi đồng, tôi thì bước vào, ở nơi đó, tôi nghỉ ngơi bình an. Bắt đầu người sợ hãi, rồi người bắt đầu yêu, vì tình yêu sẽ đuổi sợ hãi".

▪ **Thánh Ambrôsiô đã nói**: "Đấng cứu độ đã nhận một vết thương, bởi bị đâm thấu, Người đã cho chúng ta thuốc chữa lành mọi vết thương của chúng ta".

▪ **Thánh Bernard** suy niệm hình ảnh Longin đâm thấu tim Chúa Giêsu mà cảm nghiệm được Hồng ân Thiên Chúa tuôn trào đến mình: "Lưỡi đồng đâm thấu cạnh sườn Chúa Giêsu, lưỡi đồng cùng vết thương nơi cạnh sườn kêu lớn tiếng tha thiết với tôi: Trái tim của Chúa Giêsu tiến lại gần tôi để an ủi mọi đau khổ của tôi. Do sự mở rộng của Trái tim, bí mật của Trái tim Chúa tỏ hiện cho chúng ta".

▪ **Thánh Faustina** đã cho chúng ta biết bí mật đó là "Lòng Chúa Thương Xót tồn tại mãi đến muôn đời bằng hai tia Máu và Nước chảy ra thành hai nguồn suối tuôn trào cho đến muôn đời".

3. Hãy đáp trả Tình yêu của Chúa

3.1. Bằng thực thi ý Chúa: Thiên Chúa đã ban cho chúng ta **Người Con Một** tức là ban tình yêu của Mình, làm quà tặng, làm hồng ân cứu độ cho nhân loại. Rồi Chúa Giêsu yêu Chúa Cha đến nỗi sẵn sàng hiến trọn cuộc đời làm quà tặng dâng về Thiên Chúa:



“Chúa không ưa hy lễ và hiến tế... Chúa chẳng thích lễ toàn thiêu và lễ xá tội. Bây giờ con mới thưa: **Lạy Thiên Chúa, này con đây, con đến để thực thi ý Ngài**” (Dt 10, 5-7). Noi gương Chúa Giêsu, mọi người chúng ta hãy tận dụng mọi sự để làm theo ý muốn của Thiên Chúa, hãy đặt ý muốn của Thiên Chúa lên trên hết mọi sự. Đó là một sự đáp trả đẹp lòng Chúa nhất.

3.2. Bằng sự phục vụ người “bé nhỏ nhất”

Chúa Giêsu đồng hóa với những người bé nhỏ nhất (Mt 25, 40), cho nên mỗi lần chúng ta phục vụ người nghèo như cho người đói ăn, cho người khát uống; cho người rét run áo mặc, cho người đau bệnh thuốc uống, cho người đau khổ lời an ủi... Đó là chúng ta yêu Chúa.

3.3. Bằng sự phục vụ Giáo hội

Giáo hội là **Thân thể Mầu Niệm của Chúa Kitô**. Tất cả những hình thức phục vụ Giáo hội như **Làm việc Tông đồ** của các đoàn thể giáo dân, **Tham gia các việc Bác ái Xã hội** của Giáo hội, **Làm Giáo lý viên dạy dự tòng, Lo cho những người di dân...** Đó là yêu mến Chúa Giêsu bằng việc làm.

3.4. Bằng cách sống ý nghĩa của tượng Thánh Tâm

“Đối ngoại hữu kỳ tâm, đối nội vô tâm giả” Có nghĩa là Chúa Giêsu tự hủy mình bằng cái chết trên Thập giá để trở nên nguồn ơn tha tội và sự sống mới cho nhân loại. Những kẻ theo Chúa, phải học gương Chúa là biết quên mình mà dẫn thân phục vụ cho sự sống và hạnh phúc của con người.

Lạy Chúa Giêsu, xin uốn lòng chúng con nên giống như Trái tim Chúa. Amen.

"Lạy Trái Tim Chúa Giêsu, xin uốn lòng chúng con giống như Trái Tim Chúa".

Lời cầu với Thánh Tâm Chúa Giêsu không chỉ nhằm diễn tả lòng đạo, song còn mở ra hướng đi cho công cuộc giáo dục "cái tâm" con người ngày nay.

(Trích "Lời Chủ Chăn Tháng 6.2008" của Đức HY GB. Phạm Minh Mẫn)



CHÚA NHẬT VII PHỤC SINH, NĂM A LỄ CHÚA THĂNG THIÊN (Mt 28, 16-20)

Thông thường, những lời cuối cùng của một người trước khi người ấy từ giã cõi đời, là những điều hết sức quan trọng mà người ấy muốn những người thân yêu ở lại thực hiện. Và những người ở lại thường coi những lời người sắp từ giã thế gian trần trối như một điều linh thiêng cần thực hiện cho bằng được.

Trước khi về trời, vĩnh viễn xa rời các tông đồ, Đức Kitô đã trần trối: "*Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thụ tạo*". Như vậy, sứ điệp quan trọng nhất mà Đức Kitô muốn trao gửi lại cho các môn đệ, và



cho mọi Kitô hữu là: hãy tiếp tục sứ mạng loan báo và làm chứng cho Tin Mừng của Ngài trước mọi người, mọi dân tộc trên thế giới.

Cần phải hiểu rõ nội dung Tin Mừng mới có thể loan báo Tin Mừng được

Chúng ta thường nói rằng mình phải loan báo Tin Mừng cho mọi người, nhưng rất nhiều khi chúng ta lại biết một cách rất mơ

hồ, hoặc không biết cho đúng và cho đầy đủ nội dung mà chúng ta phải loan báo. Để rồi cuối cùng chúng ta chẳng loan báo gì, hay loan báo một thứ Tin Mừng méo mó.



Nhiều người nghĩ rằng loan báo Tin Mừng là tỏ cho người khác biết mình là Kitô hữu, là làm dấu thánh giá nơi quán ăn, là can đảm xưng mình là người Thiên Chúa giáo trong các tờ lý lịch bất chấp những bất lợi sẽ xảy ra. Kẻ khác nghĩ rằng loan báo Tin Mừng là cố gắng sống cho thật đạo đức, năng đi lễ, năng chịu các bí tích, với mục đích làm gương sáng cho người chung quanh, đồng thời khuyên mọi người làm như vậy. Người khác nữa thì gặp những người ngoại đạo mình quen biết, liền tìm cách gạ gẫm, thuyết phục họ vào đạo, bằng cách nói cho họ biết vào đạo thì được Chúa ban ơn này ơn kia, v.v...

Kết quả của những việc đó có thể là chúng ta lôi kéo được một số người vào đạo, hoặc làm cho nhiều người khô khan năng đi lễ, năng đến nhà thờ, năng chịu các bí tích hơn, hoặc làm cho đời sống gia đình của họ trở nên đầm ấm hơn, hạnh phúc hơn, v.v... Tất nhiên khi làm được những việc ấy công lao của chúng ta rất lớn. Nhưng loan báo Tin Mừng có phải là chỉ làm như vậy không? Tất cả những người này họ đã biết Tin Mừng là gì chưa? đã cảm nghiệm được Tin mà họ nghe là một tin đáng

mừng, làm cho đời sống họ hạnh phúc lên chưa?

Tất cả những điều đó là những điều nên làm, cần làm, nhưng chưa phải là nội dung của việc loan báo Tin Mừng. Muốn loan báo Tin Mừng cho đúng nghĩa, chính người loan báo phải biết Tin Mừng là gì, phải cảm thấy Tin mình loan báo là điều đã làm mình hạnh phúc, vui tươi, làm cho đời sống mình trở nên có ý nghĩa. Nếu không như thế, thì mình chỉ làm công việc "*mù mà lại dắt mù*", và kết quả là "*cả hai sẽ lăn cù xuống hố*" (Mt 15, 14; Lc 6, 39).

Thật vậy, nếu chính mình chưa cảm thấy Tin Mừng đã ảnh hưởng tốt đẹp trên đời sống mình, chưa thật sự thay đổi đời sống mình, mà mình lại đi rao giảng Tin Mừng, muốn Tin Mừng ảnh hưởng tốt đẹp trên đời sống người khác, thì có khác gì "*cho đi cái mình chẳng có*"? Như thế thì người nhận sẽ nhận được gì?

Vì thế, chúng ta cần phải năng học hỏi về Tin Mừng, chia sẻ Tin Mừng, để Tin Mừng thấm sâu vào tư tưởng, lời nói, việc làm và đời sống của ta. Có như thế, việc loan báo Tin Mừng của ta mới có sức thuyết phục.



CHÚA NHẬT LỄ CHÚA THÁNH THẦN HIỆN XUỐNG

Chúa Thánh Thần là Đấng bị quên lãng. Đúng vậy, Thiên Chúa có 3 Ngôi là Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần. Thế nhưng thường chúng ta chỉ nhớ tới Chúa Giêsu và Chúa Cha thôi, ít khi nhớ tới Chúa Thánh Thần.

Thế nhưng Chúa Thánh Thần lại là Đấng rất kỳ diệu, Ngài mà hoạt động nơi ai thì làm phát sinh biết bao điều kỳ diệu nơi người đó. Ngài mà hoạt động nơi nào thì cũng làm phát sinh biết bao điều kỳ diệu ở nơi đó.

Đoạn sách Công Vụ Tông Đồ (Cv 2, 1-11) mà chúng ta vừa nghe: Chúa Thánh Thần hoạt động nơi các tông đồ. Trước đó các tông đồ đã từng theo Chúa Giêsu 3 năm, đã từng nghe biết bao lời dạy dỗ của Chúa Giêsu, đã từng thấy biết bao phép lạ của Chúa Giêsu. Nhưng con người của các ông hầu như chẳng chịu ảnh hưởng tốt nào



"Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần. Anh em tha tội cho ai, thì người ấy được tha; anh em cầm giữ ai, thì người ấy bị cầm giữ."

(Ga 20,22-23)

Năm A

cả: vẫn lo tranh dành quyền lợi, vẫn sợ chết nên trốn kín trong nhà. Thế rồi Chúa Thánh Thần ngự đến trên các ông và sau đó các ông được biến đổi hẳn: nhiệt thành với Tin Mừng, can đảm rao giảng Tin Mừng. Có ai ngờ một người như Phêrô đã từng run sợ chối Chúa bầy bầy trước những tên đầy tớ của các Thượng tế mà bây giờ lại đứng ra trước một đám đông rao giảng hùng hồn khiến cho

liền ngay sau đó có 3 ngàn người xin theo đạo.

Chắc chúng ta cũng mong muốn Chúa Thánh Thần hoạt động nơi chúng ta để làm những điều kỳ diệu nơi chúng ta. Nhưng làm sao để được như vậy? Xin đề nghị 2 điều:

- Một là chúng ta hãy cầu nguyện cùng với Chúa Thánh Thần. Chúng ta đã cầu nguyện rất nhiều. Nhưng khi cầu nguyện chúng ta chỉ nói cho Chúa biết mình đang sống như thế nào, mình đang cần những ơn gì và xin Chúa ban ơn đó cho ta. Cầu

nguyện như vậy là sai lầm, vì đâu phải nhờ chúng ta nói mà Chúa mới biết chúng ta cần gì. Chúa là Đấng biết tất cả mọi sự kia mà. Điều quan trọng nhất không phải là ta nói cho Chúa biết ta muốn gì, mà là xin Chúa cho ta biết Chúa đang muốn gì nơi ta. Do đó ta phải cầu nguyện cùng với Chúa Thánh Thần, để Chúa Thánh Thần soi sáng cho ta biết ý Chúa và giúp ta sau đó làm theo ý Chúa. Có cầu nguyện như vậy thì sau đó cuộc đời ta mới biến đổi.

- Điều thứ hai có liên quan tới việc xưng tội. Trong bài Tin mừng chúng ta vừa nghe, có một điểm hơi lạ. Đó là Chúa Giêsu vừa ban Chúa Thánh Thần vừa ban quyền tha tội cho các tông đồ: "Chúng con hãy nhận lãnh Thánh Thần, chúng con tha tội cho ai..." Tại sao Chúa Giêsu ban Chúa Thánh Thần và ban ơn tha tội chung nhau? Thưa vì 2 điều đó liên hệ chặt chẽ với nhau. Nói cách khác, nếu chúng ta muốn lãnh Bí tích Giải tội cho có hiệu quả tốt thì chúng ta phải xưng tội cùng với Chúa Thánh Thần. Ta hãy nhìn lại cách xưng tội bấy lâu nay của chúng ta. Mỗi khi xưng tội chúng ta làm 5 việc: **một** là xét mình xem mình có những tội gì; **hai** là sau đó đọc một kinh ăn năn tội; **ba** là

vào toà xưng tội, kể cho kỹ hết mọi tội đừng sót tội nào; **bốn** là nghe cho rõ Cha giải tội dạy đọc bao nhiêu kinh; **năm** là trở ra đọc cho hết bấy nhiêu kinh đó. Rồi trở về. Kết quả như thế nào? Chúng ta thấy an tâm hơn đôi chút. Nhưng cũng sống bình thường như trước, cũng phạm lại bấy nhiêu tội ấy, lần sau đi xưng tội cũng xưng bấy nhiêu tội ấy. Nghĩa là hầu như không có gì thay đổi. Xưng tội cùng với Chúa Thánh Thần nghĩa là trong phần xét mình trước khi vào toà xưng tội, chúng ta hãy xét mình cùng với Chúa Thánh Thần, xin Ngài soi sáng cho ta chẳng những thấy được mình đã phạm những tội gì mà còn tại sao mình phạm những tội đó; xin Chúa Thánh Thần soi sáng cho ta thấy những tội mà mình không thấy. Ví dụ: nhiều người đâu có nghĩ rằng việc mình đang tính kể hại người là có tội, nhiều người đâu có nghĩ việc mình sống ích kỷ với nhà hàng xóm là có tội. Xưng tội cùng với Chúa Thánh Thần nghĩa là sau khi xưng tội chúng ta xin Chúa Thánh Thần soi sáng cho ta biết từ nay mình phải sửa đổi như thế nào. Có như vậy mỗi lần chúng ta đi xưng tội xong, cuộc sống của mình mới thay đổi tốt đẹp hơn.

CHÚA NHẬT XI THƯỜNG NIÊN, NĂM A – LỄ CHÚA BA NGÔI (Ga 3, 16-18)

1. Tín điều Thiên Chúa Ba Ngôi có gì hay?

Có lẽ từ trước tới nay, chúng ta nghĩ tín điều Thiên Chúa Ba Ngôi quá khô khan, như một công thức toán: một Chúa ba Ngôi, ba Ngôi một Chúa!

Nhưng có đi sâu vào nội dung tín điều này thì chúng ta mới thấy chúng ta thật hạnh phúc khi Thiên Chúa chúng ta thờ là Thiên Chúa Ba Ngôi:

- Ngài là Cha chứ không phải là một vị thần độc đoán.

- Chúng ta thờ Ngài, nhưng không phải trong tâm tình sợ sệt, mà trong tâm tình yêu mến như Đức Giêsu, Con của Ngài.

- Ngài không ở xa chúng ta, nhưng ở ngay trong lòng chúng ta, bằng Chúa Thánh Thần mà

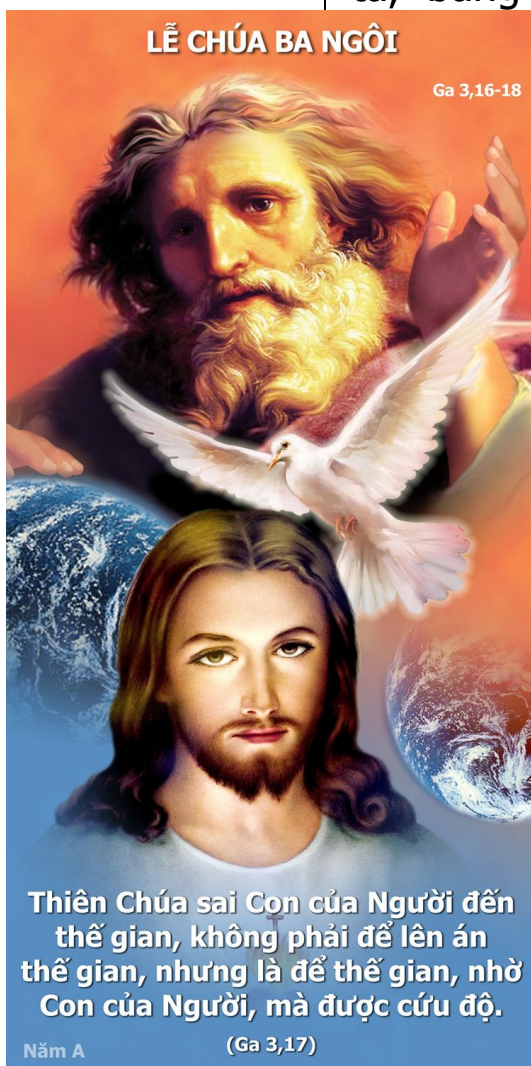
Ngài ban cho chúng ta.

- Ngài là ba Ngôi, nghĩa là Ngài sống tập thể, yêu thương nhau, kết hợp với nhau và luôn trao ban cho nhau. Do đó Ngài không phải là một mẫu khô cứng để ta tôn thờ, nhưng là một cuộc sống để chúng ta sống theo.

2. Sửa lại hình ảnh lệch lạc về Thiên Chúa:

Lời Chúa hôm nay vẽ lên một hình ảnh Thiên Chúa rất dễ thương, có lẽ khác hẳn hình ảnh méo mó lệch lạc trong đầu chúng ta bấy lâu nay: Ngài là Thiên Chúa yêu thương, với những biểu hiện rất cụ thể của tình yêu:

- Yêu thương là **Cho**: "Thiên Chúa đã yêu thương thế gian



đến nỗi đã ban Con Một mình cho thế gian".

- Yêu thương là làm cho **Sống và sống dồi dào**: "... để ai tin vào Con của Ngài thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời".

- Yêu thương là **Tha thứ**: Thiên Chúa mặc khải cho Môsê biết Ngài là "Thiên Chúa từ bi, nhân hậu, nhân nại, giàu ân nghĩa và thành tín".

- Yêu thương là **ở chung, sống chung, đi chung**: Môsê đã nài xin và được Thiên Chúa chấp nhận "Dám xin Chúa cùng đi đường với chúng tôi". Thánh Phaolô cũng cho tín hữu Côrintô biết Thiên Chúa "sẽ ở cùng anh em".

3. Mầu nhiệm Ba Ngôi:

Ai trong chúng ta cũng biết câu chuyện về Thánh Augustinô ngày kia gặp một cậu bé đang cố sức lấy một chiếc vỏ sò múc nước biển đổ vào một cái hang. Thánh nhân đã chê cười cậu bé. Nhưng cậu đã đáp lại: việc tôi làm không đáng chê cười bằng việc Ngài muốn dùng trí khôn loài người để tìm hiểu mầu nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi.

Mầu nhiệm là sự thật vượt quá tầm hiểu của trí khôn loài

người. Tuy nhiên điều này không có nghĩa là chúng ta không thể biết tí gì về mầu nhiệm ấy. Mặc dù Ba Ngôi Thiên Chúa là một mầu nhiệm, nhưng Thiên Chúa cũng cho chúng ta hiểu biết đôi điều về mầu nhiệm ấy:

- Ngài đã ban rất nhiều dấu chỉ trong vũ trụ thiên nhiên. Voltaire đã nói: "Chỉ cần mở mắt ra là ta nhận biết sự hiện hữu của Thiên Chúa". Abraham Lincoln giải thích rõ hơn: "Tôi không hiểu làm sao người ta có thể là người vô thần được khi nhìn xuống mặt đất. Tôi cũng không thể hình dung được một người nào đó nhìn lên trời mà nói rằng không có Thiên Chúa".

- Qua những trang Sách Thánh, Thiên Chúa còn cho ta biết thêm rằng Ngài có Ba Ngôi là Cha, Con và Thánh Thần; rằng Ngài yêu thương loài người đến nỗi ban chính Con Một của Ngài cho chúng ta; rằng chúng ta được Ngài nhận làm con và có quyền gọi Ngài là Cha; rằng chúng ta có thể nói chuyện thân mật với Ngài khi cầu nguyện; rằng Ngài để dành sẵn hạnh phúc vĩnh cửu cho chúng ta trong nhà Ngài... Tóm lại là Ngài yêu thương chúng ta vô cùng.

CHÚA NHẬT XII THƯỜNG NIÊN A LỄ MÌNH MÁU CHÚA KITÔ (6, 51-58)

Mỗi khi một nơi nào đó xảy ra nạn đói thì hầu như cả thế giới xúc động gởi thực phẩm đến tới tập để cứu đói. Nhưng có mấy ai quan tâm đến những cái đói tinh thần: đói yêu thương, đói công bình, đói chân lý, đói tha thứ, đói cảm thông...? Những loại đói này không ai cứu nổi, ngoại trừ một mình Đức Giêsu.

Tuy nhiên không phải hẳn cứ rước lễ là chúng ta sẽ no. Muốn cho Đức Giêsu thực sự trở thành của ăn bổ dưỡng thì chúng ta cần phải kết hợp với Ngài, cũng như cành nho có kết hợp với cây nho thì mới nhận được nhựa sống truyền sang.

Đức Giêsu là một thứ Bánh có thể thỏa mãn mọi cơn đói của loài người:

- Với những người theo Ngài trong sa mạc đã ba ngày và đang đói, Ngài đã cho họ bánh tự nhiên thỏa mãn cơn đói thể xác của họ.

- Với người cùi bị mọi người ghê tởm lánh xa, Ngài đã cho bánh chữa lành cơn bệnh.

- Với người phụ nữ nhiều chồng bên bờ giếng Giacóp, Ngài đã cho chị thứ bánh nhân ái làm thỏa mãn cơn đói muốn được chấp nhận.

- Với những người tội lỗi, Ngài ban bánh thứ tha.

- Với những người bị xã hội ruồng bỏ, Ngài cùng ăn với họ và ban cho họ bánh cảm thông để thỏa mãn cơn đói muốn được người ta nhìn nhận phẩm giá của mình.

LỄ MÌNH VÀ MÁU THÁNH CHÚA
Ga 6,51-58



Đây là bánh từ trời xuống, không phải như bánh tổ tiên các ông đã ăn, và họ đã chết. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời.

Năm A (Ga 6,58)

- Với người mẹ Naim đang đi chôn đứa con độc nhất của mình, và với Matta, Maria đang khóc vì Ladarô vừa mới chết, Ngài ban bánh sự sống cho người thân của họ sống lại.

- Với người thu thuế Giakêu bấy lâu nay đã quen ăn cắp phần bánh của người nghèo, Ngài đến nhà và ăn cùng bàn với ông, ban cho ông bánh một đời sống mới tốt đẹp hơn.

- Với tên trộm bên phải thập giá Ngài, Ngài ban cho hắn bánh hòa giải và một chỗ trên bàn tiệc thiên quốc.

Tuy nhiên, cũng có những người không rộng tay đón nhận bánh của Ngài:

- Đó là người thanh niên giàu có đã buồn bã bỏ đi khi Ngài khuyên anh từ bỏ tài sản.

- Đó là những người biệt phái và luật sĩ nhiều lần cố tình không muốn hiểu Tin Mừng của Ngài.

- Đó là dân thành Giêrusalem đã khiến Ngài phải khóc vì họ không đón nhận bình an Ngài mang tới.

- Và đó là Philatô đã mỉa mai khi Ngài xưng mình là chứng nhân của Sự Thật.

Ý nghĩa tấm bánh

Tấm bánh mà hằng ngày ta dâng lên trên bàn thờ và sau đó rước vào lòng chứa đựng rất nhiều ý nghĩa:

- Đó là thành quả của biết bao công lao: của đất, của ánh mặt trời, của những giọt mưa, của lao động và trí óc con người.

- Trước khi đến tay chúng ta, nó cũng đã qua tay người thợ gặt, người thợ xay và người thợ làm bánh.

- Và dĩ nhiên chúng ta không thể quên vai trò của Thiên Chúa tạo dựng và quan phòng.

- Là một tấm bánh, nhưng nó là kết hợp của rất nhiều hạt bột từ rất nhiều hạt lúa rải rác trên các cánh đồng.

Bởi thế, khi chủ tế dâng bánh lên, ngài đã đọc: "Lạy Chúa là Chúa tể càn khôn, chúc tụng Chúa đã rộng ban cho chúng con bánh này là hoa màu ruộng đất và lao công của con người".

Còn Thánh Phaolô trong bài đọc II hôm nay thì coi tấm bánh ấy là biểu tượng của sự hợp nhất các tín hữu: "Chúng ta tuy nhiều người, nhưng chỉ là một thân thể, vì hết thảy chúng ta thông phần cùng một tấm bánh.

CHÚA NHẬT XIII THƯỜNG NIÊN, NĂM A LỄ THÁNH PHÊRÔ VÀ THÁNH PHAOLÔ TÔNG ĐỒ

Đức tin của Phêrô đã giúp Ông thốt lên và tuyên xưng Đức Giêsu là Con Thiên Chúa. Chính nhờ đức tin, sự xác tín và sự tuyên xưng của Simon Phêrô, Chúa Giêsu đã đặt thánh Phêrô làm đầu Hội Thánh (Mt 16, 18).

Còn Phaolô, sau khi bị Chúa đánh cho ngã ngựa trên đường Đamas đang khi thực hiện ý đồ triệt hạ các môn đệ và Giáo Hội của Chúa, Phaolô đã nghe tiếng Chúa nói: "Sa-un, Sa-un, tại sao ngươi bắt bớ Ta?. Ông nói: "Thưa Ngài, Ngài là ai?. Người đáp: "Ta là Giêsu mà ngươi đang bắt bớ." (Cv 9, 4-5). "Sao-lô tức Sa-un đã được Khanania đặt tay chữa lành và làm cho Sa-un được sáng mắt do quyền năng của Chúa và Ông đã lại thấy được, Ông đứng dậy và lãnh nhận phép rửa" (Cv 9, 17-19). Từ hôm đó Ông đã mạnh dạn rao giảng về Chúa khiến nhiều người Do Thái ngạc nhiên tự hỏi: "Ông này chẳng phải là người ở Giêrusalem vẫn tiêu diệt những ai kêu cầu danh Giêsu sao? Chẳng phải ông đã đến đây



với mục đích bắt trời họ giải về cho các thượng tế sao?" (Cv 9, 21). Phaolô đã làm bẽ mặt những người Do Thái ở Đamat, khi minh chứng rằng Đức Giêsu là Đấng Mêsia (Cv 9, 22).

Thánh Phaolô đã được các tông đồ tin tưởng, nhờ đó Ông và các tông đồ đi lại hoạt động tại Giêrusalem. Ông mạnh dạn rao giảng nhân danh Chúa (Cv 9, 28). Thánh Phêrô và thánh Phaolô mỗi người một cách suy nghĩ, mỗi người một tính khí nhưng dưới ánh sáng của Tin Mừng, dưới sự tác động của Chúa Thánh Thần, hai Ngài đã trở thành hai cột trụ vững chắc cho Giáo Hội nhờ đức tin của các Ngài được Chúa củng cố.

THÁNH PHÊRÔ VÀ THÁNH PHAOLÔ NÊU GƯƠNG TÔNG ĐỒ CHO TA:

Dù thánh Phêrô đã chối Chúa tới ba lần, dù trước đó Ông đã cương quyết theo Thầy tới cùng, nhưng khi nghe Chúa loan báo cuộc thương khó Chúa phải chịu để cứu độ nhân loại, Phêrô không thể hiểu được Thầy mình, Ông đã cản ngăn đường Chúa đi, Chúa đã khiển trách Phêrô rất nặng lời, cho ông là Satan, ma quỷ. Nhưng Phêrô đã nhận ra con người của Chúa sau ba lần chối Thầy. Phêrô cũng chỉ nhận ra tình yêu và lòng xót thương của Chúa sau những giọt nước mắt tang thương, ăn năn, sám hối. Còn Phaolô chỉ nhận ra Chúa khi Ông hăm hở, lắc cắc, hăng say truy lùng, bắt bớ các môn đệ của Chúa. Ông chỉ hiểu được lòng tha thứ và tình thương của Chúa khi Ông ngã ngựa và đôi mắt bị mù lòa trên đường Damas. Hai thánh nhân đều ý thức việc quay trở lại với Chúa, đều cảm nghiệm tình thương xót hải hà của Chúa. Hai Ngài đã rất thực, sống hoàn toàn như mình nghĩ và cũng hồi sinh mau chóng khi hiểu được con người đầy xót thương của Chúa Giêsu. Nên, dù hai tính khí, hai nền giáo dục, hai khả năng, hai cách làm việc khác nhau, thánh Phêrô và thánh Phaolô đã bổ túc cho nhau để xây dựng

Giáo Hội của Chúa vững chắc ở trần gian này. Hai vị thánh tông đồ đã nêu gương sáng cho nhân loại, cho Hội Thánh, cho từng người về lòng nhiệt thành, sự can đảm và sự say mê truyền giáo của các Ngài. Hai Ngài còn cho nhân loại thấy dù yếu hèn, dù tội lỗi, dù kém tài, Chúa vẫn luôn dùng tới nếu con người biết tin, cậy và quay trở về với Chúa. Mỗi một con người đều có chỗ đứng trong trái tim Chúa. Chúa thương yêu con người không chung chung, có lệ, nhưng Chúa gọi tên từng người một vì "Ta biết chiên và chiên biết Ta". Chúa dùng mọi người, dùng mỗi người với tất cả những gì đang có, những khuyết điểm, những hạn hẹp của con người, Chúa sử dụng tất cả để làm phong phú, đa dạng và làm nổi bật quyền năng, uy dũng của Ngài. Lễ hai thánh Phêrô và Phaolô là lễ kính mầu nhiệm Hội Thánh đặt nền tảng trên các Ngài. "Lạy Chúa, Chúa đã ban cho chúng con được vui mừng hoan hỷ nhân ngày đại lễ kính hai thánh tông đồ Phêrô và Phaolô. Chính nhờ các Ngài, Hội Thánh đã bắt đầu đón nhận đức tin, xin cho Hội Thánh cũng luôn trung thành tuân giữ lời các Ngài giảng dạy".

Lm Giuse Nguyễn Hưng Lợi

HỌC HỎI LINH ĐẠO**Bài 26****Tìm Hiểu Thông Điệp
Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót***(Tiếp theo)***Lm. G. Tạ Huy Hoàng****BÀI ÔN TẬP 2** (sau mỗi 12 bài)**Dẫn vào**

Trong mục “Học hỏi linh đạo” của *Tài liệu học tập Lòng Chúa Thương Xót*, mười hai bài viết vừa qua (từ bài 14 đến bài 25) đều có chung một tên là: *Tìm hiểu Thông điệp Thiên Chúa giàu lòng thương xót*.¹ Với các bài viết này, 97 lần từ *mercy* đã được đề cập đến qua 61 câu trích dẫn trong *Thông điệp Dives in misericordia* (*Thiên Chúa giàu lòng thương xót*).² Theo đó, mười hai bài viết tập trung vào hai đề mục: Đức Giêsu Kitô: (1) mạc khải tình thương-

¹ Phong trào Lòng Chúa Thương Xót TGP. Sài Gòn, *Tài liệu học tập Lòng Chúa Thương Xót* (Bài 14 – Bài 25) (x. Ủy ban Giáo dân, *Chuyển ngữ...*, 50-93). Với việc tham khảo các bản văn liên quan và với những suy nghĩ tìm hiểu, so sánh đối chiếu..., các biên soạn viên đã hoàn thành, với chất lượng tốt nhất theo khả năng, công việc chuyển ngữ sang tiếng Việt *Thông điệp Dives in Misericordia*.

² Chỉ với 61 câu trích dẫn, từ *mercy* đã được sử dụng đến 97 lần trong: (1) APV II 3,24; (2) APV II 3,27; (3) APV II 3,28; (4) APV II 3,29; (5) APV III 4,1; (6) APV III 4,2; (7) APV III 4,3; (8) APV III 4,6; (9) APV III 4,9; (10) APV III 4,12; (11) APV III 4,13; (12) APV III 4,14; (13) APV III 4,19; (14) APV III 4,24; (15) APV III 4,25; (16) APV III 4,27; (17) APV III 4,28; (18) APV III 4,29; (19) APV III 4,30; (20) APV III 4,32; (21) APV III 4,33; (22) APV III 4,34; (23) APV III 4,38; (24) APV III 4,38; (25) APV III 4,39; (26) APV III 4,42; (27) APV IV 5,1; (28) APV IV 5,3; (29) APV IV 5,4; (30) APV IV 5,5; (31) APV IV 5,7-8; (32) APV IV 5,9; (33) APV IV 5,34; (34) APV IV 5,35; (35) APV IV 5,36; (36) APV IV 6,1; (37) APV IV 6,3; (38) APV IV 6,20; (39) APV IV 6,22; (40) APV IV 6,26; (41) APV IV 6,27; (42) APV IV 6,28; (43) APV IV 6,29; (44) APV IV 6,32; (45) APV IV 6,33; (46) APV IV 6,34; (47) APV IV 6,36; (48) APV IV 6,37; (49) APV V 7,2; (50) APV V 7,5; (51) APV V 7,6; (52) APV V 7,10; (53) APV V 7,18; (54) APV V 7,19; (55) APV V 7,35; (56) APV V 7,36; (57) APV V 8,15; (58) APV V 8,19; (59) APV V 8,20; (60) APV V 8,21; (61) APV V 8,23.

lòng thương xót của Thiên Chúa; (2) dùng tình thương và lòng thương xót để hướng dẫn dân Chúa.³

Mạc khải tình thương-lòng thương xót của Thiên Chúa

- ... mạc khải tình thương-lòng thương xót của Thiên Chúa... (II 3,24)
- Đức Kitô... mạc khải đầy đủ hơn về Chúa Cha là Thiên Chúa "giàu lòng thương xót" (II 3,27)
- Đức Kitô công bố lời mời gọi lòng thương xót (II 3,28)
- "Những ai xót thương người... sẽ được Thiên Chúa xót thương" (II 3,29)
- ... "lòng thương xót" trong Cựu ước có một lịch sử lâu dài và phong phú" (III 4,1)
- ... Đức Kitô (đã) mạc khải (và lòng thương xót ấy đã) tỏa sáng cách rõ ràng hơn (III 4,2)
- ... với hình ảnh tình thương sâu đậm của Thiên Chúa đối với dân (III 4,9)
- ... lòng thương xót biểu hiện một sức mạnh đặc biệt của tình thương (III 4,12)
- ... trong bối cảnh "xã hội" rộng lớn đó, lòng thương xót xuất hiện như mỗi tương liên với kinh nghiệm nội tâm của từng người (III 4,13)
- ... bằng hành động cũng như bằng lời nói, Đức Chúa đã mạc khải lòng thương xót ngay từ khi Ngài chọn dân tộc Ítraen (III 4,24)
- ... lòng thương xót được tỏ bày trong nhiều sách khác nhau của Cựu ước bằng lối diễn đạt hết sức phong phú (III 4,29)
- Cựu ước công bố lòng thương xót của Đức Chúa bằng cách dùng nhiều từ ngữ có ý nghĩa tương cận nhau (III 4,32)
- ... vị trí hàng đầu và trỗi vượt của đức ái đối với đức công bình – một đặc trưng của toàn thể mạc khải – được biểu lộ cách chính xác qua lòng thương xót (III 4,38)

³ Để tiện việc tra cứu, các số trong ngoặc đơn được sử dụng làm ký hiệu chỉ các số, các câu trong thông điệp. Thí dụ: (1) (I,1,1): một La Mã, số một, câu một; (2) (I,1,2): một La Mã, số một, câu hai.

- Đây có lẽ là điều hiển nhiên nhất nơi dụ ngôn người con hoang đàng;⁴ dấu rằng từ ngữ “lòng thương xót” không thấy xuất hiện, điều cốt lõi của lòng Chúa xót thương được diễn đạt cách hết sức rõ ràng (IV 5,7-8).

Dùng tình thương và lòng thương xót để hướng dẫn dân

- Chúa Kitô... dùng tình thương và lòng thương xót để hướng dẫn dân trong cuộc sống... (II 3,24)
- Đức Kitô đã tỏ mình... (III 4,3)
- Dân Chúa khẩn nài đến lòng thương xót... (III 4,6)
- ... hướng đến Đức Chúa và khẩn cầu lòng thương xót của Ngài (III 4,14)
- ... cậy dựa vào nơi lòng thương xót của Chúa, để kêu cầu lòng thương xót ấy mỗi khi bị kích xảy ra (III 4,19)
- ... được biểu lộ trong lòng thương xót của Đức Chúa đối với dân Ngài: Ngài là Cha của dân (III 4,25)
- ... cất tiếng thành những bài thánh ca ca ngợi Thiên Chúa của tình thương, sự triu mến, lòng thương xót và dạ trung thành (III 4,27)
- ... lòng thương xót không chỉ gắn liền với khái niệm Thiên Chúa, mà còn tiêu biểu cho cuộc sống của toàn thể dân Ítraen (III 4,28)
- ... hãy cầu khẩn lòng Chúa thương xót; Cựu ước giúp họ tin cậy vào lòng thương xót của Chúa và nhắc họ về lòng thương xót đó những khi họ sa đà và ngã lòng (III 4,33)
- Cựu ước cảm tạ và tôn vinh lòng thương xót mỗi lần lòng thương xót ấy được biểu lộ và được thực hiện trong cuộc sống của dân hay nơi đời sống của từng cá nhân (III 4,34)
- ... theo một nghĩa nào đó, lòng thương xót đứng ở thế đối lập với sự công bình của Thiên Chúa (III 4,35)
- ... hạn từ công bình lại có nghĩa là ơn cứu độ do Đức Chúa và lòng thương xót của Ngài thực hiện...⁵ (III 4,39)

⁴ X. Lc 15,11-32.

⁵ Tv 40 (39),11; 98 (97),2; Is 45,21; 51,5.8; 56,1.



- ... nền tảng sâu xa của tương quan giữa công bình và lòng thương xót nơi Thiên Chúa, trong các mối tương quan của Ngài với con người và với trần gian (III 4,42)
- ... vang lên nơi Tin mừng theo Thánh Luca trong sự hài hòa duy nhất có liên quan đến lòng thương xót của Thiên Chúa, một sự hài hòa làm vang dội mạnh mẽ toàn bộ truyền thống Cựu ước (IV 5,1)
- Đức Maria, đã tôn dương Chúa hết tâm hồn mình “vì lòng thương xót” Ngài ban “đời nọ tới đời kia” cho những người sống biết kính sợ Ngài (IV 5,3).

Kết luận

Lễ tuyên thánh cho Đức Giáo hoàng Gioan Phaolô II (1920-2005) vừa qua vào ngày lễ Lòng Chúa Thương Xót (27-4-2014) làm chúng ta nhớ đến một trong những nhân đức anh hùng của thánh nhân: “sẵn lòng tha thứ”.⁶ Sự tha thứ của ngài như phản ánh phần nào lòng thương xót bao la của Thiên Chúa: (1) Thiên Chúa sẵn sàng tha thứ;⁷ (2) Thiên Chúa tìm kiếm để tha thứ;⁸ (3) Thiên Chúa tha thứ cho những kẻ giết Con Chúa;⁹ (4) Chúa Giêsu chịu chết để ban ơn tha thứ;¹⁰ (5) Chúa Giêsu lập Bí tích Hòa Giải để ban ơn tha thứ.¹¹

Chính trong tâm tình này và qua những trích dẫn tiêu biểu trên, chúng ta có thể hiểu biết hơn về lòng thương xót của Thiên Chúa như Đức Giêsu Kitô đã mạc khải và dùng tình thương-lòng thương xót (*merciful love, amour miséricordieux*) để hướng dẫn dân Chúa.

⁶ Tha thứ cho tay súng ám sát ngài (17g10, 13-5-1981): Ali Agca (Thổ Nhĩ Kỳ). Thật vậy, hai ngày sau lễ Chúa Giáng Sinh năm 1983, Đức Giáo hoàng Gioan Phaolô II đích thân đến nhà tù thăm Ali Agca. Sau khi nói chuyện riêng với Ali Agca khoảng 20 phút, ngài cho biết: “Những gì chúng tôi nói chuyện vẫn được giữ bí mật, chỉ anh ta và tôi biết. Tôi nói với anh ta như người anh em mà tôi đã tha thứ và là người tôi hoàn toàn tin tưởng” (Ali Agca đã quỳ xuống xin hôn tay Đức Giáo hoàng). Dịp Đại thánh niên 2.000, chính Đức Giáo hoàng đã tiếp tục xin Tổng thống Ý tha cho Ali Agca.

⁷ X. Lc 15,11-32; Lc 18,9-14; Ga 8,1-11.

⁸ X. Mt 9,10-13; Mt 9,9 ; Lc 15,4-7; Lc 15,8-10.

⁹ X. Lc 23,34.

¹⁰ X. 1Pr 2,24; Ga 10,11.

¹¹ X. Ga 20,22-23.

Chiến đấu với cám dỗ

Lm. Giuse Đỗ Văn Thụy

HỘI THỪA SAI VIỆT NAM

(Phần 6)

2. Sự đau khổ.

2.1. Sự đau khổ.

Trong khi ao ước khoái lạc là một cản trở lớn cho ơn cứu độ đời đời, thì sự sợ đau khổ cũng là một trở ngại lớn cho việc nên thánh. Nhiều linh hồn dừng lại dọc đường không tiến tới hoàn thiện vì họ không chế ngự được sự sợ đau khổ: chỉ những ai quyết định chiến đấu chống khuynh hướng này với một nghị lực kiên định mới tới được đỉnh cao thánh thiện. Thánh Têrêsa nói, đây là điều kiện cần thiết tuyệt đối để đạt tới hoàn thiện. Những ai không đủ nghị lực làm điều đó có thể từ bỏ sự thánh thiện vì họ sẽ không bao giờ đạt được. Thánh Gioan Thánh Giá gán cho tình yêu đau khổ một sự quan trọng khác thường trong tiến trình nên thánh, cho việc đền tội cũng như thánh hoá tâm hồn.

Đau khổ cũng cần để đền tội, vì cán cân công lý của Thiên Chúa bị nguyên tội làm xáo trộn, đã được tái lập bằng máu Chúa Kitô, lại bị xáo trộn bởi

những tội riêng. Tội riêng đặt sức nặng khoái lạc trên bàn cân công lý, vì mỗi tội đều mang theo một khoái lạc hay thỏa mãn nào đó. Do đó, thật cần thiết để sự cân bằng cán cân công lý của Thiên Chúa được tái lập bằng sức nặng của đau khổ đặt trên bàn cân bên kia.

Sự đền tội chính yếu đã được thực hiện nhờ cuộc khổ nạn và cái chết của Chúa Kitô. Giá trị vô cùng của việc đền bù này được ứng dụng cho chúng ta qua các bí tích. Còn Kitô hữu chúng ta, xét như những thành phần của Nhiệm Thể Chúa Kitô, chúng ta không thể tách khỏi Đầu là Đức Kitô, như thánh Phaolô nói: "Giờ đây, tôi vui mừng được chịu đau khổ vì anh em. Những gian nan thử thách Đức Kitô còn phải chịu, tôi xin mang lấy vào thân cho đủ mức, vì lợi ích cho thân thể người là Hội Thánh" (Cl 1, 24). Bí Tích Giải Tội không giải thoát khỏi mọi hình phạt bởi tội trừ trường hợp sám hối trọn vẹn, vì thế, cần phải đền trả cho đủ, hoặc ở



đời này, hoặc ở đời sau (Mt 5, 26).

Sự thánh thiện hệ tại kết hiệp mật thiết với Chúa Kitô. Các thánh mô phỏng trung thành lời nói và việc làm của Chúa Kitô, các ngài là Chúa Kitô khác. Cách thế chúng ta liên kết với Chúa Kitô và được biến đổi trong Người đã được chính Chúa Kitô vạch ra: "Nếu ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo" (Mt 16, 24). Không còn con đường nào khác, cần ôm lấy đau khổ, vác thập giá mình và theo Chúa Kitô tới đỉnh Canvê. Không phải ở đó để xem họ đóng đinh Người như thế nào, nhưng để chịu đóng đinh bên cạnh Người. Không có sự thánh thiện nếu không chịu đóng đinh với Chúa Kitô. Thánh Gioan Thánh Giá rất thấm nhuần điều này nên người đã viết những lời đanh thép: "Hỡi anh em, nếu có lúc nào, có người dù giáo chủ đi nữa thuyết phục anh em theo một giáo thuyết rộng rãi và vui thú hơn, đừng tin và chấp nhận giáo thuyết đó có chứng thực bằng những phép lạ, nhưng càng ngày càng phải hành xác hơn để đền tội và bỏ lòng quyến luyến mọi sự. Nếu anh em muốn chiếm hữu được Chúa Kitô,

đừng bao giờ tìm kiếm Người ngoài thập giá".

Ta sẽ thấy rõ sự cao trọng của đau khổ Kitô Giáo nếu ta lưu tâm đến những lợi ích lớn lao nó đem lại cho tâm hồn. Đau khổ sẽ qua đi, nhưng người chịu nhiều đau khổ sẽ không bao giờ qua, vì thế đau khổ sẽ để lại dấu ấn đời đời.

Thánh Phaolô viết cho giáo đoàn Côrintô: "Tôi đối xử khắt khe với chính tôi để bắt nó tuân phục tôi" (1Cr 9, 17). Xác thịt có khuynh hướng chế ngự tinh thần. Chỉ nhờ thiếu thốn, chúng ta mới có thể đảo ngược trật tự đó, bắt xác thịt phục tùng linh hồn. Thân xác càng được tiện nghi và thoải mái thì càng đòi hỏi nhiều hơn.

Không gì tách chúng ta khỏi thụ tạo dễ hơn những nỗi đau khổ. Qua những giọt nước mắt, bầu khí quyền của thế giới này xuất hiện đen tối và ảm đạm. Linh hồn ngược mắt lên trời khát khao quê trời vĩnh cửu nên sẽ học biết khinh thường những gì thuộc về thế gian.

Thiên Chúa không bao giờ làm ngơ trước những giọt nước mắt và những tiếng thở than của con tim ưu phiền vì buồn khổ. Nơi Người là hạnh phúc tuyệt đối và vô hạn, nhưng Người có

thể bị khuất phục dưới sự yếu đuối của những người đau khổ.



Phúc cho
những người
đang phải khóc,
vì sẽ được
vui cười.

Chính Người tuyên bố rằng: Người không thể từ chối những ai đến với Người bằng đôi mắt đẫm lệ. Chúa Giêsu đã làm những phép lạ diệu kỳ cho người chết sống lại vì Người bị xúc động bởi những giọt nước mắt của một goá phụ than khóc cái chết của đứa con độc nhất (Lc 7, 11-27), của một người cha bên thi thể đứa con gái (Mt 9, 18-26) và của hai người chị đau buồn vì cái chết của người em trai (Ga1, 1-44), và Người đã tuyên bố: "Phúc thay ai sầu khổ, vì họ sẽ được Thiên Chúa ủi an" (Mt 5, 5).

Một trong những kỳ công vĩ đại nhất của nhiệm cục ơn cứu độ là sự liên đới thân mật giữa mọi người trong thân thể mầu nhiệm Chúa Kitô. Thiên Chúa chấp nhận sự đau khổ nơi một linh hồn có ơn thánh dâng lên Người vì phần rỗi một linh hồn

khác, hay cho các tội nhân nói chung. Không thể đo lường sức mạnh cứu độ của đau khổ được dâng hiến cho sự công chính của Thiên Chúa với một đức tin sống động, một tình yêu nồng nhiệt nhờ những thương tích của Chúa Kitô. Khi mọi đường lối khác thất bại, vẫn có thể nhờ đau khổ mà lãnh nhận

ơn cứu độ cho một linh hồn tội lỗi.

Cha sở họ Ars có lần đã nói với một linh mục than thở về sự nguội lạnh của giáo dân, và nhiệt tâm của ngài không đem lại kết quả như sau: "Cha đã giảng thuyết chưa? Cha đã cầu nguyện chưa? Cha đã ăn chay chưa? Cha đã thức khuya chưa? Cha đã hành xác chưa? Bao lâu cha chưa thực hành những điều đó, cha không có quyền phàn nàn".

Sự tuyệt vời của đau khổ Kitô Giáo là các linh hồn đau khổ được nên đồng hình đồng dạng với Chúa Kitô trong sự đau khổ và cái chết của Người (Pl 3, 10). Mẹ Maria đứng bên cạnh Chúa Giêsu, Đấng Cứu Độ, Mẹ là Đấng đồng công cứu chuộc loài người. Trước mặt Nữ Vương các thánh tử đạo, họ cảm thấy xấu

hổ vì đã từng lo lắng tìm những tiện nghi và khoái lạc. Họ biết rằng: nếu họ muốn nên giống Mẹ Maria, họ phải ôm lấy thập giá.

Chúng ta nên lưu ý đến hiệu quả thánh hoá đặc biệt của đau khổ từ quan điểm cuối cùng này: đau khổ là cách thể hoàn hảo giúp chúng ta nên đồng hình đồng dạng với Đức Kitô, và sự thánh thiện không hề tại điều gì khác ngoài việc nên đồng hình đồng dạng với Đức Kitô, không có và không thể có cách nên thánh nào lại trốn tránh hay coi nhẹ việc đóng đinh chính mình. Đó chỉ là lặp lại những gì thánh Phaolô nói với giáo dân Galata: "Nhưng nếu có ai, kể cả chúng ta, hoặc một thiên thần nào từ trời xuống, loan báo cho anh em Tin Mừng khác với Tin Mừng chúng tôi đã loan báo cho anh em, thì xin Thiên Chúa loại trừ kẻ ấy đi!" (Gl 1, 8).

Đây là một trong những lý do chính tại sao có quá ít những vị thánh. Nhiều linh hồn cố gắng nên thánh lại không muốn bước vào con đường đau khổ. Họ muốn là thánh, nhưng là thánh

với đầy đủ tiện nghi và dễ dãi. Khi Thiên Chúa thử thách họ bằng một chút đau khổ tinh thần, bằng những bách hại, vu khống hay bất cứ thánh giá nào khác mà nếu họ vác cách vui vẻ sẽ đạt tới đỉnh cao thánh thiện, nhưng họ quay lưng và bỏ con đường hoàn thiện. Có lẽ họ đã có thể đạt tới mức độ xin Chúa gửi thánh giá đến cho họ, nhưng rõ ràng là họ muốn một cây thánh giá mà họ tự chọn, và khi tìm thấy, họ cho rằng, họ đã bị lừa dối và từ bỏ con đường hoàn thiện.

Do đó, cần phải quyết định dứt khoát ôm lấy đau khổ như Chúa muốn gửi đến cho ta: bệnh tật, bách hại, vu khống, nhục nhã, thất vọng, bất cứ điều gì Người muốn và với cách thể Người muốn. Thái độ của tâm hồn nói lời xin vâng là tự dâng hiến trọn vẹn cho Thiên Chúa, không giữ lại gì, một sự khuất phục hoàn toàn đối với sự quan phòng đầy yêu thương của Thiên Chúa để Người định liệu cho mình như Người muốn trong hiện tại, cũng như trong đời sống vĩnh cửu.[\[12\]](#)

(Còn tiếp)

[\[12\]](#) Jordan Aumann, Spirirual Theology (thần học về đời sống tâm linh) tập I, p.267-272

TIN TỨC – SINH HOẠT

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 06/2014 CỦA TGP VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông Bà, Anh Chị Em tham dự thánh lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHÂN

1) Nhà thờ Tân Định (289 Hai Bà Trưng P.8, Q.3): Lúc 15 giờ các ngày thứ sáu hàng tuần:

- Ngày 06/06. Chủ tế: **LM Giuse Nguyễn Phát Tài, Nhà Thờ Chánh Tòa - GP Phú Cường.**

- Ngày 13/06. Chủ tế: **LM Giacôbê Phạm Văn Phụng, OP.**

- Ngày 20/06. Chủ tế: **LM Dòng Thánh Thể.**

- Ngày 27/06. Chủ tế: **LM Phanxicô Xaviê Bảo Lộc, Giám học TTMV TGP Sài Gòn**

CÁC GIÁO HẠT

2) Nhà thờ Thị Nghè, hạt GIA ĐỊNH (22B Xô Viết Nghệ Tĩnh, P19, Q. Bình Thạnh): Lúc 17 giờ ngày 20/6. Thánh lễ Đồng tế.

3) Nhà thờ Thánh Phaolô 3, hạt TÂN ĐỊNH (262/14 Lê Văn Sỹ, P.14, Q.3): Lúc 17 giờ ngày 05/6 (thứ năm đầu tháng). Chủ tế: **LM Phanxicô Xaviê Nguyễn Ngọc Thu.**

4) Nhà thờ Tân Hương, hạt TÂN SƠN NHÌ (162 Tân Hương, P.Tân Quý, Q.Tân Phú): Lúc 15 giờ ngày 03/6 (thứ ba đầu tháng). Chủ tế: **LM Đa Minh Vũ Ngọc Thủ.**

5) Nhà thờ Bùi Môn, hạt HỐC MÔN (4/2 ấp Tân Tiến, Xuân Thới Đông, Hốc Môn): Lúc 15 giờ ngày 07/6 (thứ bảy đầu tháng). Chủ tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng.**

Trước các thánh lễ có lần chuỗi Mân Côi và chuỗi Kinh Thương Xót.

DANH SÁCH AN NHÂN GIÚP PHÁT TRIỂN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN THÁNG 4/2014

HẠT XÓM MỚI	GIÁO XỬ
1. Gioakim NGUYỄN ĐỨC TIẾN	Thái Bình
2. Anna VŨ KHÁNH LINH	Nữ Vương Hòa Bình

HẠT THỦ THIÊM	GIÁO XỨ
01. L/h Gioan B. NGUYỄN VĂN XẾT	Tân Lập
02. Maria NGUYỄN THỊ PHƯỢNG	Tân Lập
03. Anna NGUYỄN THỊ BỄ	Tân Lập
04. L/h Vinh Sơn NGUYỄN VĂN HỒ	Tân Lập
05. Phanxicô Xaviê MAI VỌNG	Tân Lập
06. Anna NGUYỄN THỊ NHƯ	Tân Lập
07. Maria BUI THỊ MẠNH	Tân Lập
08. Rôsa NGUYỄN THỊ DẦN	Tân Lập
09. L/h Vinh Sơn NGUYỄN XUÂN KỶ	Tân Lập
10. Giuse TRẦN THỂ VINH	Tân Lập
11. Maria PHẠM NGỌC ANH	Tân Lập
12. Giuse NGUYỄN TIẾN CHƯƠNG	Tân Lập
13. Antôn PHẠM VĂN CHƯƠNG	Mỹ Hòa
14. Maria VŨ THỊ THÊU	Mỹ Hòa
GIÁO PHẬN XUÂN LỘC	GIÁO XỨ
1. Maria NGUYỄN THỊ NHÀI	Bình Nhâm

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP ĐẠI LỄ KÍNH LCTX 27.4.2014
1/ BAN CHẤP HÀNH HẠT TÂN SƠN NHÌ
2/ 04 ÂN NHÂN GIÁO XỨ THÁNH GIUSE (hạt Gò Vấp)
3/ 01 ÂN NHÂN GIÁO XỨ TAM HÀ (hạt Thủ Đức)

Ban Chấp Hành Cộng Đoàn LCTX TGP xin chân thành cảm ơn Quý Ân Nhân. Nguyên xin Thiên Chúa bảo bọc Quý Ân Nhân trong Lòng Thương Xót của Ngài.

DANH SÁCH ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP XÂY DỰNG ĐẠI CHỦNG VIỆN THÁNG 04/2014

Trong tháng 4/2014, Cộng Đoàn LCTX TGP đã đóng góp xây dựng Đại Chủng Viện Thánh Giuse Sài Gòn tổng cộng 6.970.000\$

HẠT GIA ĐÌNH: 3.000.000\$ (Tháng 3+4)

HẠT TÂN ĐỊNH: CĐ LCTX Giáo xứ Vườn Xoài: 2.860.000\$

HẠT GÒ VẤP : CĐ LCTX Giáo xứ Bến Cát: 600.000\$

HẠT XÓM MỚI : CĐ LCTX Giáo xứ Hợp An: 300.000\$

THÁNH LỄ KÍNH LCTX GP (Tại Nhà Thờ Tân Định): 210.000\$

NGÀY CẦU NGUYỆN CHO ƠN GỌI LINH MỤC TU SĨ TẠI HỌ ĐẠO CÁI TẮC



Cùng với giáo hội hoàn vũ, họ đạo Cái Tắc tổ chức ngày cầu nguyện cho ơn gọi linh mục tu sĩ với những đặc biệt:

- Ca đoàn Lòng Thương Xót của TGP. Sài Gòn viếng thăm, trình diễn thánh ca, phụ trách Hát lễ, và góp phần chia sẻ những phần quà cho anh chị em nghèo khó trong

địa bàn Cái Tắc. Tất cả 100 phần quà, mỗi phần gồm 5kg gạo, 1 thùng mì gói, nước mắm, dầu ăn, nước tương, đường, bột ngọt... được trao cho những anh chị em nghèo. Trong số này, có 1 phần là của bà con giáo dân Cái Tắc đóng góp trong Thánh Lễ Tiệc Ly vừa qua (4.000.000), phần còn lại là của quý ân nhân thuộc ca đoàn Lòng Thương Xót góp phần.



Vì một vài lý do khách quan, những phần quà được chia ra và gửi tặng cho một số anh chị em. Số quà còn lại, Cha Sở và quý Dì sẽ đến tận gia đình để tìm hiểu, thăm viếng và trao tận tay cho những người nghèo trong địa bàn bán kính độ chừng 9km².

- Quý Nữ Tử Bác ái Thánh Vinh Sơn tổ chức buổi sinh hoạt tìm hiểu ơn gọi cho các em thanh thiếu niên của Họ đạo. Buổi sinh hoạt ngắn gọn nhưng nhiều ý nghĩa và tràn đầy niềm vui... với ước mong khơi lên một ánh lửa trong tâm hồn các bạn thanh thiếu niên, để Lời Chúa vang lên và để các em đáp lời...

Trong Bài giảng, Cha sở chia sẻ về "mục tử giả" và "mục tử thật"... trong một xã hội "vàng thau lẫn lộn"... để dẫn đến Chúa Kitô là "mục tử thật - mục tử nhân lành" biết - yêu - hiến mình... để chiêm được sống và sống dồi dào.

Thánh Lễ kết thúc là lúc giao lưu, vui chơi, tìm hiểu ơn thiên triệu, chia sẻ tình thân qua những món quà đậm đà tình nghĩa -

qua những “thực phẩm chân quê: canh cua rau đay, cà pháo mắm tôm”...

Niềm vui tràn ngập tâm hồn và rạng ngời trên từng nét mặt. Xin Chúa thương xót biến những ước mơ và những lời cầu nguyện của Họ đạo Cái Tắc thành hiện thực trong tương lai: có thêm những linh mục và nữ tu xuất thân từ... Cái Tắc!!!

MVTT. Cái Tắc

ĐẠI CHỦNG VIỆN THÁNH GIUSE SÀI GÒN

Số 6 Tôn Đức Thắng, Q1, TP. HCM

ĐT: 08.39104818 – 08.38290109

ĐCV Thánh Giuse, ngày 17 tháng 05 năm 2014

THƯ CẢM TẠ

Đại chủng viện thánh Giuse đã nhận được từ Quý ân nhân:

Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót

Tổng Giáo phận Sài Gòn

Số tiền 20.000.000 đồng (hai mươi triệu đồng chẵn)

Trợ giúp Đại Chủng viện Thánh Giuse – Sài Gòn

Chúng tôi xin hết lòng tri ân Quý Ân nhân.

Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời chuyển cầu của Mẹ Maria và Thánh cả Giuse ban cho Quý Ân nhân được dồi dàoƠn Thánh cách đặc biệt trong Mùa Phục Sinh này. Kính chúc Quý Ân Nhân và gia quyến luôn được Bình An, Sức Khỏe, nhiều Niềm Vui và Hạnh Phúc trong cuộc sống.

T/M Ban Giám Đốc



Lm Gioakim Trần Văn Hương
Giám Đốc

DIỄN ĐÀN

Tình và Lý

Đặng Phúc Minh

Con người chúng ta được Tạo Hóa dựng nên với biết bao điều kỳ diệu. Có những điều chúng ta nhận ra được, song có những điều mãi mãi chúng ta vẫn không biết trước. Nào ai biết được mình chết cách nào? và chết ở đâu? Theo thống kê những năm gần đây, mỗi năm nước ta có khoảng 12.000 người chết vì tai nạn giao thông. Vậy, mỗi ngày có hơn 30 người chết mà họ không hề biết trước. Chết ở mọi lứa tuổi, và cái chết có thể xảy ra ở mọi nơi. Đó là những điều chúng ta không hề biết trước. Đúng như lời Chúa đã phán: “Đây, Ta đến như kẻ trộm” (Sách Khải Huyền 16-15). Do đó, chúng ta cứ sẵn sàng đón nhận ngày giờ đó, vì cái chết đến với mọi người là sự thật, không ai có thể chối cãi và thay đổi được! Chúng ta tạm gác điều đó lại để cùng nhìn về những điều đang nằm trong tầm tay của chúng ta, với hy vọng làm cho chính ta và cuộc sống này tốt hơn. Đó chính là đón nhận cái chết một cách tích cực nhất.

Trong phạm vi của bài viết này, tôi chỉ xin mạn phép bàn một chút đến cái lý và cái tình ta thường gặp trong cuộc sống hôm nay, dù ta ở bất cứ vị trí nào trong xã hội.

Khi giải quyết hay thực hiện một việc nào đó, người ta hay nhắc đến hai yếu tố: tình và lý. Nếu một việc được giải quyết một cách ổn thỏa, tốt đẹp thì người ta gọi là giải quyết: “Thấu tình đạt lý”. Nhưng thực sự chỉ là tương đối thôi. Ngược lại, nếu giải quyết chỉ nặng về tình, vì tiền mà bỏ qua lý, người đời thường nói mỉa mai: “tiền, tình hai chữ son khuyển ngược/ Nhân nghĩa đôi đường nước chảy xuôi”, hoặc “Còn tiền còn bạc còn đệ tử/ Hết cơm hết gạo hết ông tôi” v,v...

Thực ra, đứng trước một sự việc không phải dễ dàng ta có thể giải quyết hay thực hiện một cách “Thấu tình đạt lý” ngay được. Muốn đạt được một phần nào như thế, đòi hỏi chúng ta phải có kinh nghiệm, phải học hỏi thật nhiều: học nơi nhà trường; học nơi sách vở; học nơi các vị tiền bối khôn ngoan, đạo hạnh; học nơi lịch



sử chân thật; học trong các tạo vật; học ngay trong cuộc sống đời thường này, và học ở mọi lãnh vực... Ông cha ta đã từng dạy: "Học ăn, học nói, học gói, học mở". Chính Unesco cũng đã khẳng định bốn cột trụ ích lợi của sự học là: "learning to know; learning to do; learning to live together; learning to be", học để biết; học để làm; học để sống chung; và học để tự khẳng định mình (Còn gọi là học để làm người).

Người Công giáo còn phải học hỏi Giáo lý, học hỏi Kinh Thánh, học hỏi trách nhiệm khi là một Kitô hữu trong một Giáo Hội Tham gia, Hiệp thông vì Sứ vụ với tinh thần Đồng trách nhiệm, và đặc biệt chú tâm đến việc Loan Báo Tin Mừng cho muôn dân. Ngoài ra, là người Công Giáo ta còn kết hợp mật thiết giữa học hỏi và cầu nguyện cùng Thiên Chúa nữa. Tuy nhiên, sự học thì mênh mông bao la, buộc ta phải cố gắng suốt đời, không ngừng. Đời người thì giới hạn sẽ có ngày kết thúc, nhưng sự học thì như cuốn sách không có trang cuối cùng. Và ngay cả khi ta đã có được vốn liếng kiến thức tương đối, có được một vị trí nào đó trong xã hội thì cũng chưa hẳn là giải quyết vấn đề một cách đúng đắn, tốt đẹp. Một khi ta thiếu ý chí vững vàng, thiếu quyết tâm trọn vẹn, thiếu công tâm, không trong sáng, không phân biệt cái chung cái riêng đâu đó, thì chính cái kiến thức, chính cái địa vị có được do sự học, lại làm cho vấn đề xấu đi rất nhiều, tạo ra vô vàn điều đáng tiếc, tác hại còn hơn cả người ít được học thực hiện nữa. Đó chính là lúc ta đã lợi dụng sự hiểu biết, lợi dụng địa vị để giải quyết có lợi cho ta, gia đình ta, bạn bè ta, bè phái ta...

Với người Công giáo, khi giải quyết hoặc thực hiện một công việc mà thiếu lời cầu nguyện thì vô cùng nguy hiểm. Bởi lẽ, dù biết rõ là điều phải, là điều đúng, nhưng với sự yếu đuối vốn có của con người, ta lại không làm theo điều đúng, điều phải đó, mà lại làm theo điều sai, điều quấy, chiều theo bản năng đam mê thấp hèn của thân xác. Thánh Phaolô đã cảnh báo: "*Sự thiện tôi muốn thì tôi không làm, sự ác tôi không muốn tôi lại cứ làm*" (Roma 7, 19-20). Vì thế, nhờ lời cầu nguyện thiết tha của ta, Chúa Thánh Thần sẽ soi sáng giúp ta biết rõ: "... việc phải làm và khi làm... từ khởi sự cho đến khi hoàn thành đều nhờ ơn Chúa..." Cầu nguyện chính là hơi thở của người Công Giáo trong cuộc sống đạo này vậy.

Ta cũng cần tìm hiểu một chút về cái lý, cái tình ở đây nữa.

Cái lý ở đây được hiểu là: pháp lý, đạo lý, luân lý, nguyên lý... Đó là những điều đã được qui định thành văn, hoặc bất thành văn, được xã hội và mọi người chấp nhận. Nó có thể là Hiến pháp, luật pháp... của một đất nước; là Hiến chương Liên Hiệp quốc được nhân loại chấp nhận; là Tín lý đã được Hội Thánh công bố trên toàn thế giới mà mọi Kitô hữu phải tuân giữ...

Cái tình là: Chính bản thân ta, gia đình ta (Tình cha con, tình mẹ con, nghĩa vợ chồng, tình anh chị em, tình họ hàng, chú bác...), tình xóm làng, tình quê hương, tình bè bạn, tình đôi lứa... Cái tình ít được ghi bằng văn bản cụ thể.

Nhìn vào xã hội hôm nay, ta thấy có quá nhiều vấn đề người ta lợi dụng sự hiểu biết, lợi dụng địa vị xã hội để giải quyết có lợi cho cái riêng của mình. Chính thế, mà nạn tham nhũng đã trở thành quốc nạn trên đất nước ta. Theo dõi bộ phim: "Ông Chủ Tịch" dài 34 tập được chiếu trên VTV1 vào năm 2011 đã cho ta thấy rõ hai bộ mặt của xã hội hôm nay. Ông Viện, phó Chủ tịch tỉnh, đại diện cho phía tham lam, lợi dụng chức quyền để dành những dự án phát triển đô thị béo bở, những xuất đất trị giá bạc tỉ cho vợ con mình, cho bạn bè mình, cho bồ bịch và cả bạn bè của bồ bịch mình nữa. Thật đáng xấu hổ! Trong lúc ông Tuệ, Chủ tịch tỉnh, đại diện cho những người biết đặt lợi ích chung trên lợi ích cá nhân, can đảm khước từ những phần đất bạc tỉ được cấp dưới tình nguyện dâng hiến. Một phong cách sống với cách giải quyết công việc đáng trân trọng, dù chỉ trên phim trường.

Vào thời nhà Thanh, bên Trung Quốc có câu chuyện có nhiều ý nghĩa, câu chuyện "Tể Tướng Lưu Gù", do đạo diễn Trương Tử Ân thể hiện. Câu chuyện đã làm cho mọi người yêu quý Tể Tướng Lưu Gù (Lưu Dung) với những phẩm chất cao quý như: Thanh liêm, yêu nước thương dân, tấm lòng trong sáng, không sợ hãi, không nịnh hót, trí tuệ lại hơn người, có tài thơ phú v, v... dù ông có hình hài không được đẹp đẽ như những người khác. Trong lúc ai ai cũng chê ghét đại gian Hòa Thân, một vị quan luôn tìm cách vơ vét của cải của nhân dân, và tìm mọi cách tăng bốc, nịnh hót Hoàng Thượng. Một vị quan đáng khinh tởm! Riêng tôi lại rất ấn tượng với nhân vật Simurdin trong tác phẩm 93 của đại văn hào người Pháp,

Victor Hugo (1802-1885) được sáng tác vào năm 1874, khi ông đã 72 tuổi. Lúc xử tình, Simurdin đã lấy cả thân mình để che lẩn tên, mũi đạn cho người học trò thân yêu của mình là Đại tướng Gauvin. Trước pháp đình, trong phiên tòa quân sự để xử Đại tướng Gauvin về tội thả tù nhân số một, ông nội của Đại tướng là Lantenac, giữa lúc phiên tòa có một phiếu xin tha bổng, một phiếu đòi xử tử Đại tướng, lá phiếu thứ ba và cuối cùng của Simurdin quyết định sự sống chết của Gauvin. Ông đã bỏ phiếu xử tử Gauvin. Việc hành xử của Simurdin đúng như tinh thần câu tục ngữ của ông cha ta để lại: “Thương em anh để trong lòng/ Việc quan anh cứ phép công anh làm”.

Là người Ki tô hữu, đôi khi có những điều luật pháp cho phép, nhưng ta không được làm, vì trái với điều Chúa dạy như: Vợ chồng không được ly dị; không được phá thai, trong lúc luật pháp của xã hội lại cho phép. Ta phải lo an báo cho con cháu ta và mọi người biết: Vũ trụ và muôn tạo vật, và chính chúng ta là do Thiên Chúa toàn năng dựng nên. Ta không thể để con cháu chúng ta tin theo thuyết “vũ trụ, muôn loài tự nhiên mà có, không do ông Trời nào hết”. Chính vì thế, chúng ta phải không ngừng học tập mới sống tình và lý được trong cuộc sống nhiều thử thách này vậy.

Với người Công Giáo thì gia đình Thánh Gia là mẫu gương thực hiện “Thấu tình đạt lý” một cách trọn vẹn, đầy đủ, ý nghĩa và sâu sắc hơn cả. Ta chỉ cần nhìn vào lúc khởi đầu hình thành gia đình Thánh Gia cũng thấy rõ điều đó. Chính Đức Mẹ và Thánh Cả Giuse đã thể hiện một tình cảm tuyệt đối với Thiên Chúa qua việc vâng lời Sứ Thần để kết hợp thành một gia đình như bao gia đình ở trần thế, nhưng khác là không ăn ở với nhau như những gia đình trần thế. Biểu lộ tình yêu của Thánh Cả Giuse và Đức Trinh nữ Maria với Thiên Chúa là tin tưởng tuyệt đối vào quyền năng nhiệm mầu vô biên của Ngài, Đấng đã từ không mà sáng tạo ra vũ trụ muôn loài. Và cũng trong gia đình Thánh Gia, ta lại thấy rõ Đức Mẹ và Thánh Cả đã chấp nhận và tôn trọng phong tục tập quán (Cái lý) ở trần gian từ ngàn xưa đến nay vẫn thế là: Con cái được sinh ra từ cha mẹ. Quả thực là tình, lý đã vẹn toàn ngay từ những ngày gia đình này mới được thành lập, dù thánh Giuse chỉ là cha nuôi. Đó chính là ý định của Chúa Cha vậy.

Bàn về vấn đề tình và lý trong cuộc sống này quả là vô tận. Nhưng cuộc sống này rất cần đến một cách xử sự có tình có lý ở mọi cấp độ. Sự thường, người ta chỉ thích khước từ nhiệm vụ, chứ ít khi thích khước từ quyền lợi “sáng tai ọ, điếc tai cày” dù quyền lợi đó thật nhỏ như: một lít gạo, một tấm áo, một lon bia, nhường một chỗ ngồi trên xe cho người già cả. Ta phải cố gắng đừng sống với thói quen xấu đó để tình lý được hài hòa, để cuộc sống đáng quý, đáng yêu này được đáng yêu đáng quý hơn.

Hàng trăm ngàn thánh tử đạo Việt Nam dưới thời các vua: Minh Mạng, Thiệu Trị, Tự Đức ở thế kỷ XIX là những tấm gương sáng mãi lung linh, đã để lại cho chúng ta một bài học vô giá. Các Ngài đã khước từ ngay chính mạng sống của mình để sống trọn vẹn tình lý với Chúa và anh em, không theo tình lý sai lạc do vua chúa thiên cận đặt ra. Các Ngài đã sống giới răn trọng nhất Chúa đã dạy chúng ta là: MẾN CHÚA VÀ YÊU NGƯỜI.

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Mừng kính trọng thể:

- Lễ Sinh Nhật Thánh Gioan Tẩy Giả ngày 24.6.2014
- Lễ hai Thánh Phêrô và Phaolô Tông Đồ ngày 29.6.2014

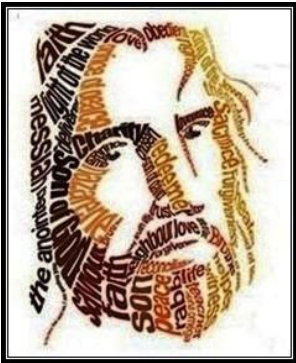
Ban Chấp Hành Cộng Đoàn LCTX TGP chúc mừng bốn mạng hai anh:

**Gioan B. Maria NGUYỄN THẾ VINH
Phêrô Phaolô NGUYỄN VĂN QUÝ**

Nguyện xin cho sự nhiệt thành và can đảm của các Thánh nhân luôn là tấm gương soi rọi hai anh trên bước đường phục vụ Giáo Hội.

Đến khôn ngoan

TRÂM THIÊN THU



Khôn ngoan là gì? Khôn ngoan là GIỮ LUẬT CHÚA (x. Đnl 4:1-8). Khôn ngoan còn là một trong các (7) Ơn Chúa Thánh Thần. Như vậy, sự khôn ngoan rất cần cho cuộc sống – cả đời và đạo. Khôn ngoan cũng là một nhân đức. Khôn ngoan và Khiêm nhường có liên quan lẫn nhau – gọi tắt là 2 K.

Nhưng cũng nên lưu ý, vì Việt ngữ rất độc đáo: KHÔN NGOAN nếu phát âm hoặc viết “không khéo” thì biến thành KHÔNG NGOAN. Đúng là “cẩn tắc vô ưu”. Tục ngữ Việt Nam cũng rất thâm thúy!

Một đêm nọ, Thiên Chúa hiện ra báo mộng cho Sa-lô-môn: “*Người cứ xin đi, Ta sẽ ban cho*” (1 V 3:5). Sa-lô-môn thật hạnh phúc, vì không chỉ được làm vua mà còn được Thiên Chúa “*chiều chuộng tới bến*”, muốn gì được nấy. Thế nhưng, Sa-lô-môn vẫn chân thành: KHÔNG HỀ LỢI DỤNG LÒNG NHÂN HẬU CỦA CHÚA.

Cậu Sa-lô-môn khiêm nhường thân thưa: “*Chính Ngài đã lấy lòng nhân hậu lớn lao mà xử với tôi tớ Chúa là Đa-vít thân phụ con, như người đã bước đi trước nhan Chúa cách trung thực, công chính, với tâm hồn ngay thẳng. Chúa đã duy trì lòng nhân hậu lớn lao ấy đối với người, khi ban cho người có một đứa con ngồi trên ngai của người hôm nay. Và bây giờ, lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của con, chính Chúa đã đặt tôi tớ Chúa đây lên ngôi kế vị Đa-vít, thân phụ con, mặc dầu con chỉ là một thanh niên bé nhỏ, không biết cầm quyền trị nước. Con lại ở giữa dân mà Chúa đã chọn, một dân đông đúc, đông không kể xiết, cũng không đếm nổi. Xin ban cho tôi tớ Chúa đây, một tâm hồn **biết lắng nghe** để cai trị dân Chúa và **phân biệt phải trái**; chẳng vậy, nào ai có đủ sức cai trị dân Chúa, một dân quan trọng như thế?*” (1 V 3:6-9). Thiên Chúa rất **hài lòng** vì Sa-lô-môn đã xin điều đó: Ơn Khôn Ngoan.

Kinh Thánh cho chúng ta biết rõ HAI điều vô cùng cần thiết: LẮNG NGHE và PHÂN BIỆT PHẢI TRÁI – tức là Ơn Khôn Ngoan. Theo lẽ đời thường cũng rất lô-gích, vì có khả năng LẮNG NGHE thì

mới khả dĩ PHÂN BIỆT PHẢI TRÁI. Quả thật, người ta vốn dĩ có tự ái cao hơn núi Everest, ai không đủ sức chịu đựng thì không thể lắng nghe.

Thiên Chúa vui vẻ nói với vua Sa-lô-môn: "**Bởi vì người đã xin điều đó, người đã không xin cho được sống lâu, hay được của cải, cũng không xin cho kẻ thù người phải chết, nhưng đã xin cho được tài phân biệt để xét xử, thì này, Ta làm theo như lời người: Ta ban cho người một tâm hồn khôn ngoan minh mẫn, đến nỗi trước người chẳng một ai sánh bằng, và sau người cũng chẳng có ai bì kịp**" (1 V 3:11-12).

Sự khôn ngoan cần thiết vì trên cả tuyệt vời: "**Người khôn ngoan sẽ thông suốt hậu vận của mình**" (Đnl 32:29). Không chỉ vậy, sự khôn ngoan còn liên quan nhiều vấn đề khác của cuộc sống. Một trong các vấn đề "nóng" của mọi thời đại là CÔNG LÝ. Sách Đệ Nhị Luật cho biết: "**Anh (em) không được làm sai lệch công lý, không được thiên vị ai và không được nhận quà hối lộ, vì quà hối lộ làm cho những kẻ khôn ngoan hoá ra đui mù và làm hỏng việc của những người công chính**" (Đnl 16:19). Rất lô-gích, rất hợp lý. Rõ ràng Luật Chúa không hề "chơi ép" nhân loại!

Cuộc sống cần sự khôn ngoan, tất nhiên là vậy. Nhưng khôn ngoan kiểu nào? Có nhiều cách khôn ngoan, miễn sao biết LẮNG NGHE và PHÂN BIỆT PHẢI TRÁI, tất cả chỉ vì SÁNG DANH THIÊN CHÚA và vì CÔNG ÍCH.

Một bữa nọ, sau khi ông Da-kêu được Chúa Giêsu gọi xuống khỏi cây sung, ông đã **mau mắn thú tội** với Chúa Giêsu, rồi **xin được đền tội** ngay lập tức: "**Thưa Ngài, đây phân nửa tài sản của tôi, tôi cho người nghèo; và nếu tôi đã chiếm đoạt của ai cái gì, tôi xin đền gấp bốn**" (Lc 19:8). Chúa Giêsu vui mừng nói công khai cho mọi người biết: "**Hôm nay, ơn cứu độ đã đến cho nhà này, bởi người này cũng là con cháu tổ phụ Áp-ra-ham. Vì Con Người đến để tìm và cứu những gì đã mất**" (Lc 19:9-10).

Rồi tiện dịp, Chúa Giêsu kể thêm một dụ ngôn khác liên quan Đức Khôn Ngoan...

Đó là trình thuật Lc 19:12-27. Khi đó, Chúa Giêsu nói rằng: Có một người quý tộc kia đi phương xa lãnh nhận vương quyền,

rồi trở về. Ông gọi mười người trong các tôi tớ của ông đến, phát cho họ mười nén bạc và nói với họ: *"Hãy lo làm ăn sinh lợi cho tới khi tôi đến"* (Lc 19:13). Nhưng đồng bào ông ghét ông, nên họ cử một phái đoàn đến sau ông để nói rằng: *"Chúng tôi không muốn ông này làm vua chúng tôi"* (Lc 19:14).



Sau khi lãnh nhận vương quyền, ông trở về. Bấy giờ ông truyền gọi những đầy tớ ông đã giao bạc cho, để xem mỗi người làm ăn sinh lợi được bao nhiêu. Người thứ nhất đến trình: *"Thưa ngài, nén bạc của ngài đã **sinh lợi được mười nén**"* (Lc 19:16). Ông bảo người ấy: *"Khá lắm, hỡi đầy tớ tài giỏi! Vì anh đã trung thành trong việc rất nhỏ, thì hãy cầm quyền cai trị mười thành"* (Lc 19:17). Người thứ

hai đến trình: *"Thưa ngài, nén bạc của ngài đã **làm lợi được năm nén**"*. Ông cũng khen người ấy và cho quyền cai trị năm thành.

Rồi người thứ ba đến trình: *"Thưa ngài, nén bạc của ngài đây, tôi đã **bọc khăn giữ kỹ**. Tôi sợ ngài, vì ngài là người **khắc nghiệt, đòi cái không gửi, gặt cái không gieo**"* (Lc 19:20-21). Ông nói: *"Hỡi đầy tớ tồi tệ! Tôi **cứ lời miệng anh mà xử anh**. Anh đã biết tôi là người khắc nghiệt, đòi cái không gửi, gặt cái không gieo. Thế sao anh không gửi bạc của tôi vào ngân hàng? Có vậy, khi tôi đến, tôi mới rút ra được cả vốn lẫn lời chứ!"* (Lc 19:22-23). Rồi ông bảo những người đứng đó: *"Lấy lại nén bạc nó giữ mà đưa cho người đã có mười nén"* (Lc 19:24). Họ thưa ông: *"Thưa ngài, anh ấy có mười nén rồi!"*. Nhưng ông nói ngay: *"Tôi nói cho các anh hay: **phàm ai đã có thì sẽ được cho thêm; còn ai không có, thì ngay cái nó đang có cũng sẽ bị lấy đi**. Còn bọn thù địch của tôi kia, những người không muốn tôi làm vua cai trị chúng, hãy dẫn chúng lại đây và giết chết trước mặt tôi"* (Lc 19:26-27). Lời của ông này là lời của Đức Kitô, thật là chí lý biết bao!

Hai hình ảnh rõ nét về hai loại người: Trung tín và bất trung. Người trung tín thì cố gắng sinh lời với số vốn một nén, người bất trung thì lười biếng và ưa "ngồi mát ăn bát vàng", ngại khó đến

thân! Khôn ngoan cũng có hai dạng: Khôn ngoan THẬT và khôn ngoan GIẢ (khôn lỏi, khôn đều, ranh ma).

1. Ông Da-kêu xấu người nhưng không xấu nết. Ông biết mình tội lỗi nên MAU MẮN THÚ TỘI và MUỐN ĐƯỢC ĐẾN TỘI, dù Chúa Giêsu chưa hề "hạch tội" ông. Đó là đức khiêm nhường của ông Da-kêu, đồng thời cũng là sự khôn ngoan của ông. Mà Thiên Chúa lại rất thích những người sống khiêm nhường và khôn ngoan.

Hằng ngày, chúng ta cũng vẫn thú nhận tội lỗi: *"Tôi đã phạm tội nhiều trong tư tưởng, lời nói, việc làm, và những điều thiếu sót. Lỗi tại tôi mọi đàng!"*. Thế nhưng rất có thể chúng ta chỉ đọc thuộc lòng, đọc như vẹt, chứ chưa hẳn thực sự "đấm ngực" tự thú và nhận mình là kẻ tội lỗi xấu xa. Và là "lỗi tại tôi mọi đàng" chứ không có phần lỗi của người khác! Nếu xét kỹ lời Kinh Thú Tội đó thì thật đáng "giật mình" lắm, vì lời lẽ xác định rất chi tiết về các dạng tội lỗi: Tư tưởng, lời nói, việc làm, và những điều thiếu sót. Nhiều lắm, vô số những điều thiếu sót hằng ngày. Trước đây gọi kinh này là Kinh Cáo Mình. Chữ "cáo mình" thật hay, đó là "tự mình cáo tội mình". Nghe chữ "cáo mình" có vẻ "đau" hơn là "thú tội".

Tác giả Thánh Vịnh đã thành khẩn tự thú và cầu xin: *"Lạy Chúa, xin nghe con giải bày lẽ phải, lời con than vãn, xin Ngài để ý; xin lắng tai nghe tiếng nguyện cầu thốt ra từ miệng lưỡi chẳng điều ngoa. Con xin được Thánh Nhan soi xét vì mắt Ngài thấy rõ điều chính trực"* (Tv 17:1-2). Vì tín thác nên tác giả Thánh vịnh luôn tha thiết cầu nguyện: *"Xin giữ gìn con như thể con người, dưới bóng Ngài, xin thương che chở, cho khỏi tay lũ ác nhân hãm hại, thoát bọn tử thù tứ phía bủa vây"* (Tv 17:8-9).

2. Mỗi người đều được Thiên Chúa trao cho MỘT NÉN BẠC bằng nhau, có thể hình thức khác nhau (tròn, vuông, chữ nhật, bầu dục,...) nhưng trọng lượng hoàn toàn không hơn không kém. Mỗi chúng ta đều được Thiên Chúa trao cho "một nén bạc". Đó là thời giờ, tài năng, hoàn cảnh, sức khỏe, điều kiện tài chính (giàu hoặc nghèo), sự may mắn hoặc bất hạnh, sự thuận tiện hoặc trắc trở, sự thành công hoặc thất bại, hạnh phúc hoặc đau khổ, ánh mắt, cử chỉ, lời nói, động thái,... Vấn đề là chúng ta đã dùng "nén bạc" đó như thế nào: Sinh lời, hoang phí hoặc cất giấu kỹ?



Biết sinh lời là làm bất cứ điều gì, dù là việc riêng của cá nhân, thì cũng đều làm vì muốn SÁNG DANH CHÚA, CỨU CÁC LINH HỒN và ĐỀN TỘI MÌNH, như Thánh Phaolô nói: "*Dù ăn, dù uống, hay làm bất cứ việc gì, anh em hãy làm tất cả để tôn vinh Thiên Chúa*" (1 Cr 10:31), và "*Hãy làm mọi sự vì đức ái*" (1 Cr 16:14). Đức ái thì bao la và đa dạng lắm. Nhưng ai yêu thì có thể làm được mọi thứ.

Sinh lời được nhiều hay ít không là vấn đề, Chúa chỉ cần chúng ta có thực sự nỗ lực sinh lời hay không. Và dù được loại nén nào thì cũng chỉ là để PHỤC VỤ. Vấn đề là chỉ muốn Ý CHÚA NÊN TRỌN mà thôi. Thế nhưng người thứ ba lại không sinh lời vì lười biếng, ưa sống nhàn hạ, quen thói vinh thân phì da, đồng thời còn nhỏ nhen, hẹp hòi, ích kỷ, ác ý và chỉ trích, vì người này cho rằng ông chủ keo kiệt, khắc nghiệt và ác độc: "*Tôi sợ ngài, vì ngài là người **khắc nghiệt, đòi cái không gửi, gặt cái không gieo***" (Lc 19:20-21). Cứ "định ninh theo ý mình" như vậy là cố chấp, cố chấp sinh đổ kỵ, đổ kỵ sinh nghi ngờ, nghi ngờ sinh định kiến, cứ như thế thì làm sao có thể thay đổi tính nết mà nên thánh (hoàn thiện – Mt 5:48) theo Ý Chúa?

Trong các loại "nén", có lẽ "nén" khôn ngoan là "nén" vừa độc đáo nhất vừa cần thiết nhất trong cuộc sống! Thật vậy, "người **thiếu khôn ngoan** là kẻ ngu đần" (Hc 19:23). Vì thế Thánh Giacôbê khuyên: "*Nếu ai trong anh em thiếu đức khôn ngoan, thì hãy cầu xin Thiên Chúa, Người sẽ ban cho*" (Gc 1:5).

Lạy Thiên Chúa từ bi và nhân hậu, xin ban cho chúng con Nén Khôn Ngoan, xin thương xót chúng con là những tội nhân khốn nạn, xin ban Chúa Thánh Thần để chúng con được biến đổi từ trong ra ngoài. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu, Đấng cứu độ chúng con. Amen.

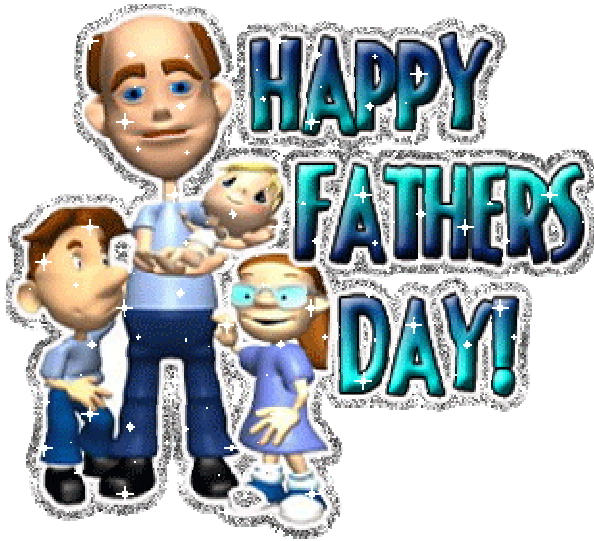
Tài liệu học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuongxotgp@yahoo.com

Xin dùng chữ Unicode.

Ngày của Cha

(Father's Day)

Fx Đỗ Công Minh



Chúa nhật thứ hai của Tháng Năm được chọn là ngày của Mẹ (Mother's Day). Điều ngẫu nhiên là ngày của Mẹ lại diễn ra trong Tháng Năm, Tháng kính Đức Mẹ của người Công Giáo. Đây không phải ngày lễ do Giáo hội lập ra, nhưng vào ngày này, ở các nước phương Tây, người ta mừng ngày của mẹ rõ nhất là tại các nhà thờ, với các Thánh lễ dành

cho các em thiếu nhi. Những bó hoa tươi được đem bán tại cuối nhà thờ, để sau lễ, các em mua tặng mẹ, kèm theo những thiệp chúc mừng, hay những gói quà nho nhỏ. Thế còn ngày của cha? Có không một ngày dành cho Người? Có đấy, chúng ta cùng tìm hiểu về lịch sử hình thành ngày này.

Người có công nhất trong việc cổ võ và khởi xướng Ngày Hiền Phụ thì người ta phải nhắc đến bà Bruce Dodd, cư ngụ tại thành phố Spokener, tiểu bang Washington, miền Tây Bắc Hoa Kỳ. Bà là người con gái lớn nhất trong một gia đình 6 anh chị em. Bất hạnh đã xảy đến cho gia đình khi người mẹ thân yêu của bà đột ngột qua đời quá trẻ!! Nhưng nhờ người cha là ông William Jakson Smart đã quên mình, hy sinh chấp nhận cảnh gà trống nuôi con, tận tụy giáo dục nuôi dưỡng các con thành tài. Những hy sinh cao quý của ông dành cho các con được mọi người thời đó ca tụng và ngưỡng mộ.

Trong một thánh lễ Chúa Nhật năm 1909, khi nghe giảng về Ngày Hiền Mẫu, bà Bruce Dodd đã giật mình tự nghĩ tại sao người ta lại có thể vô ơn với bao công lao trời biển của các người cha. Từ suy nghĩ này, bà đã vận động các em trong gia đình và các bạn

thân viết thư gửi đi khắp nơi, đề nghị lấy ngày qua đời của thân phụ bà là ngày 5 tháng 6 mỗi năm làm Ngày Hiền Phụ. Sau này cả Thị trưởng Spokane cũng như Thống đốc tiểu bang Washington đã quyết định chọn ngày Chúa Nhật thứ ba trong tháng 6 hàng năm để cử hành Ngày Hiền Phụ. Cũng như Ngày Hiền Mẫu, bà đề nghị các người con hãy cài trên áo một bông hồng màu trắng nếu người Cha đã qua đời hoặc một đóa hoa màu hồng nếu họ vẫn hạnh còn có Cha.

Báo chí khắp nơi tường thuật và làm phóng sự Ngày Hiền Phụ được cử hành tại thành phố Spokane, tạo thành một phong trào quần chúng thật sôi nổi. Sau này vào năm 1916, Tổng Thống Hoa Kỳ Woodrow Winson cũng như Tổng Thống Calvin Coolidge năm 1924 là những người tán thành sáng kiến thành lập Ngày Hiền Phụ song song với Ngày Hiền Mẫu.

Năm 1935, một Hiệp Hội Quốc Gia cổ võ Ngày Hiền Phụ được thành lập với mục đích Vinh Danh các Người Cha, đồng thời đề cao vấn đề thi đua giáo dục con cái. Mỗi năm Hiệp Hội chọn một Người Cha xuất sắc nhất trên toàn nước Mỹ, là người đã cố gắng chu toàn đáng khen nhiệm vụ làm Chồng và làm Cha. Nhưng người ta phải chờ mãi đến năm 1972, theo kiến nghị của Quốc Hội, cố Tổng Thống Richard Nixon đã ký sắc lệnh ấn định Ngày Hiền Phụ được cử hành hàng năm vào Chúa Nhật Thứ Ba trong tháng 6 dương lịch mỗi năm trên toàn nước Mỹ. (Theo LM Trần Quý Thiện)

Ngày của Cha đã được phổ biến tại các nước Tây phương và Châu Âu. Hiện nay, cùng với Ngày của Mẹ, Ngày của Cha được hầu hết các nước trên thế giới cổ võ. Tại Việt Nam chúng ta, hai ngày lễ này dù chưa được coi là những ngày lễ chính thức của đất nước, nhưng với tinh thần tiếp thu tinh hoa văn hóa thế giới, gạn đục khơi trong, nhiều nơi trên đất nước đã tổ chức mừng hai ngày này (Các Trường cao đẳng, đại học, các thành phố lớn). Giáo hội Công Giáo cũng khuyến khích các tín hữu nhân dịp này bày tỏ lòng hiếu thảo với cha mẹ, các bậc sinh thành nên chúng ta. Nhiều xứ đạo cũng tổ chức những Thánh Lễ với ý nguyện này.

Người Cha trong Kinh Thánh đã được Thiên Chúa tôn vinh, chúc phúc. Sách Khôn ngoan đã dạy: *"Ai yêu kính Cha thì đền bù tội lỗi"* hoặc lời khuyên con cái *"Hỡi những người con hãy gánh lấy tuổi già"*

của cha người, chớ làm phiền lòng người". Hình ảnh người cha trong Tân ước minh họa cho lòng nhân từ của Thiên Chúa là Cha giàu lòng thương xót: *"Có người cha nào trong anh em, con mình xin cá lại lấy rắn thay vì cá mà cho nó? hoặc nó xin trứng mà lại cho nó con bọ cạp? Vậy nếu anh em là những kẻ xấu mà còn biết cho con cái mình những của tốt lành, phương chi Cha trên trời, Người sẽ ban Thánh Thần cho những kẻ xin Người"* (Lc 11, 11-13) Dụ ngôn người cha nhân hậu mà Chúa Giêsu nói với dân chúng theo người, cho thấy một người cha trên trần gian luôn trông chờ đứa con tội lỗi trở về. Tình thương bao la của người cha đó là hiện thân của Thiên Chúa Cha, Đấng giàu lòng thương xót nhân loại (x Lc 15).

Mừng ngày Hiền Phụ, chúng ta nhớ công ơn trời biển của cha mình. Đây là dịp mỗi người con trong gia đình thể hiện lòng tôn kính, nhớ ơn công ơn dưỡng dục sinh thành. Điều này chính là thực thi điều răn Chúa dạy: *"Phải thảo kính cha mẹ"*. Với người tín hữu, người Cha sinh thành phần xác nhưng cũng là người Cha của Đức tin, đã thông truyền cho con cái ơn gọi làm con Chúa. Xin cho các bậc làm Cha luôn được sống an vui trong Thiên chức "Mục tử tại gia", luôn trở thành gương sáng cho con cái, noi gương Thánh Giuse, người Cha thánh thiện trong gia đình Nagiarét.

Ước mong Ngày của Cha năm nay, nhằm ngày Chúa nhật 22 tháng 6, mỗi anh chị em trong Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót giáo phận, tùy theo hoàn cảnh, vị trí của mình cố gắng cho việc cầu nguyện cho các bậc làm Cha trong gia đình, trong khu xóm, trong xứ đạo. Nhắc nhở con cái cùng hợp lòng dâng Thánh lễ, làm việc hy sinh, bác ái và thực hiện lòng nhớ ơn đấng sinh thành cụ thể (như tặng một bó hoa, một món quà, gửi một tấm thiệp, dọn một bữa ăn, tổ chức nghi thức mừng cha, như đã mừng mẹ) để điều tốt đẹp này (ngày của Mẹ, ngày của Cha) được trở nên phổ biến trong xã hội, mà trước hết trong Giáo hội Việt Nam.

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

Tình Người Điều Dưỡng

Eli. Kim Hap

Lạy Chúa Giêsu, Con yêu Chúa vô cùng, nhờ đâu con được như ngày hôm nay, con xin kể cho Giêsu nghe việc con làm chứng cho Chúa giữa cộng đoàn:

Kính thưa cộng đoàn, tôi là một Điều dưỡng viên - Công giáo, đã phục vụ trên 34 năm trong nghề, qua hai bệnh viện (BV Nhi Đồng I- BV Bình Dân)

Từ lúc nhỏ, tôi rất thích những người làm công tác y tế trong chiếc áo blouse trắng, một nghề rất thiêng liêng và đáng trân trọng. Đây cũng là một cơ duyên, nói đúng hơn là chính Thiên Chúa đã chọn cho tôi.

Tôi càng ý thức hơn, khi tôi gặp được Chúa qua những bệnh nhân mà tôi đã tiếp xúc, họ rất cần sự yêu thương chăm sóc của tôi. Năm đầu trong nghề, tôi chỉ làm việc bằng cái tâm của mình, và cố gắng hết mình để chu toàn bổn phận một người điều dưỡng... Nhưng sau năm 1975, tôi tìm đến lớp **câu nguyện để học Lời Chúa. Vì:**

"Lời Ngài là sức sống của tôi, Lời Ngài là ánh sáng đời tôi..." và Lời Ngài đã **biến đổi cuộc đời tôi hoàn toàn để**

tôi thuộc trọn về Ngài. Ngài ban tặng cho tôi một quả tim biết yêu thương. Nhờ thế, **tôi luôn ý thức mình là người Điều dưỡng Công Giáo có Chúa thật sự.** Và: **"Tôi sống không phải tôi mà là Chúa sống trong tôi"...**

Kính thưa quý vị, dù cho khó khăn cách mấy, mọi áp lực tư bề, tôi vẫn thấy bằng an, vui tươi và hạnh phúc trong công việc hằng ngày của mình... Mỗi khi tôi được thuyên chuyển hay bị chuyển đi nơi khác làm việc... Tôi không thấy buồn, mà luôn thân thưa với Chúa Chúa: *"Chúa ơi! Chúa đưa con đến đây, Chúa định cho con làm gì cho Chúa?"*. Và tôi nghiệm ra một điều là Chúa đang đồng hành với tôi trong mọi hoàn cảnh. Tôi luôn luôn tranh thủ tiếp cận với bệnh nhân, để hỏi han - lắng nghe, và sẵn sàng thực hiện y lệnh bác sĩ nhanh chóng, để kịp thời cứu chữa trong thời gian sớm nhất khi tôi làm tại khoa Cấp cứu.

Kính thưa quý vị, Những điều tôi nêu lên đây không phải tôi thực hiện dễ dàng trong một sớm một chiều, mà qua một quá



trình cầu nguyện liên li. Và Chúa đã cho tôi một biến cố hồng ân, để tôi thấy đâu là con đường mà Chúa muốn tôi phải hành động.

Như năm tôi 30 tuổi, tôi nằm viện vì đau thần kinh tọa, không đi đứng được, quá đột xuất, nên trong người tôi không có tiền, gia đình ở xa, bạn bè ai cũng khó khăn... Trong sự cô độc và bế tắc đó, tôi có dịp nhìn lại chính mình và thấy được nhiều điều cần sửa đổi, để tôi phục vụ bệnh nhân một cách trọn vẹn hơn. Ngoài chuyên môn ra, tôi còn phải có một tấm lòng của Chúa. Tôi thầm nghĩ:

- Phải chi tôi khỏe mạnh, tôi sẽ chăm sóc bệnh nhân đáng hoàng hơn, tôi sẽ đến tận giường để thăm hỏi bệnh nhân, tôi luôn luôn nở nụ cười với bệnh nhân và tất cả mọi người tôi gặp gỡ...

- Phải chi tôi biết dùng những lời dịu dàng, ủi an bệnh nhân khi tôi chăm sóc họ... Và ngay bây giờ, ước chi tôi không phải là người bệnh, mà là một "**Nàng Tiên Áo Trắng**"....

.... Tất cả hình ảnh người Điều dưỡng thật tuyệt vời đối với tôi trong giờ phút này. Lúc ấy, tôi nguyện xin Chúa chữa lành bệnh tật cho tôi và tôi hứa sẽ phục vụ bệnh nhân tốt hơn

nữa... Và sau biến cố đó, mọi việc làm tôi đều thấy có kết quả rõ rệt và tôi luôn mang Chúa đến cho người bệnh bằng cách này hay cách khác như lời Đức Thánh Cha đã viết:

"Thời điểm mà bệnh nhân dễ bị cám dỗ rơi vào tình trạng nản chí và tuyệt vọng ấy có thể biến thành một thời điểm ân phúc, giúp họ trở về với chính mình... nhìn lại những lỗi lầm thiếu sót.."

Vâng, cảm ơn Chúa đã cho tôi sớm nhận ra vai trò của người Điều dưỡng ảnh hưởng không nhỏ đến bệnh nhân trong cơn đau thể xác và bất an của tinh thần. Chính nhờ một nụ cười, một lời thăm hỏi, một sự động viên chia sẻ, nhất là sự chăm sóc tận tình, đã làm cho bệnh nhân vui đi phần nào của bệnh tật... Còn các bệnh nhân Công giáo, tôi luôn giúp họ cách cầu nguyện sao cho gặp được Chúa vì cầu nguyện là mấu chốt để có được lòng tin. Như Chúa Giêsu đã nói: "**Hãy đứng lên đi, đức tin của con đã cứu con**".

Kính thưa cộng đoàn, đây là những lời chia sẻ chân tình của tôi trong tình yêu Thiên Chúa, Tạ ơn Chúa - Tạ ơn Chúa vì Chúa đã cho tôi được làm Điều dưỡng mà là **Điều dưỡng Công giáo**.



Hãy vững tin vào Lòng Chúa Thương Xót

Maria Túc Lynh

PHI LỘ – Được “gặp” chị qua một số bài viết đậm tính chân thật dân Nam bộ, thiết tưởng đây là bài “nặng ký” nhất (cho tới nay) của người nữ tân tông này. Thầy Giêsu rất vui khi có những “con chiên” như chị, vì chính Ngài đã từng nói với những người được chữa lành: “Chính lòng tin của bạn đã cứu bạn” (Mt 9:22; Mc 5:34; Lc 7:50; Lc 8:48; Lc 17:18; Lc 18:42). Và chắc chắn Chúa Thánh Thần, Đấng Bảo Trợ, Đấng Ủi An, Đấng Bình An,... luôn ở trong những người có niềm chân tín.

Tôi là một đứa con gái duy nhất trong gia đình có hai đứa em trai, tôi rất thường xuyên nghe má tôi nói rằng tôi thừa hưởng hết những gì được gọi là đẹp nhất của ba má tôi. Chính vì thế, ngay từ nhỏ, tôi cũng được một số ưu tiên, mặc dù bên nội vốn gốc người Hoa, nghĩa là thường quý con trai hơn con gái – nhất nam viết hữu, thập nữ viết vô.

Ngay khi còn bé, má tôi thường đưa tôi đi hành hương các chùa chiền, đền miếu, thậm chí có khi còn đi leo núi nữa. Ba má tôi cũng không bao giờ nghĩ tôi sẽ vừa là con gái của họ lại vừa là con gái của Chúa.

Tôi kể vậy với ý nói là con đường tình cảm thiêng liêng của

tôi với Chúa thật là kỳ diệu. Tất cả những người xung quanh tôi không ai ngờ: Má tôi thì xách giỏ đi chùa đọc kinh, còn tôi xách xe đi lễ nhà thờ hàng ngày.

Đến giờ phút này, đối với tôi Chúa hay Mẹ đều không còn xa lạ. Nói một cách rất thật lòng rằng tuy tôi đã theo Chúa hơn hai năm nhưng việc “thuộc lòng” các kinh là một điều **hơi khó đối với tôi**. Những bậc trưởng bối và đàn anh hay hướng dẫn tôi đọc kinh một cách rất nhiệt tình, nhưng tạ ơn Chúa là tôi có thể ngồi than thở, khóc lóc biết bao chuyện cũ, chuyện mới, hoặc tâm sự với Chúa hàng giờ, nhưng sao **tôi không thể nào đọc kinh được**.



“Bùa hộ mệnh” của tôi là Chuỗi Mân Côi và Chuỗi Lòng Thương Xót. Bao lần tôi nhận được ơn lành từ Chúa và Mẹ, tôi vui vẻ, tôi hí hửng sốt sắng đi lễ cầu nguyện. Bao lần tôi được dạy cầu nguyện bằng những câu từ rất lạ, dù với kinh nghiệm sống đạo hoặc học hỏi tôi cũng không có được. Thật lòng tôi thấy mình sao hạnh phúc quá, tôi được chiều chuộng từ đủ thứ. Tôi cảm thấy Chúa, Mẹ, các Thánh, các linh hồn, thậm chí cả những anh chị, linh mục, cô chú,... xung quanh tôi đều chiều chuộng và giúp đỡ tôi khi cần.

Khi đó, tôi có chút tự hào là chắc mình **đang sống đẹp lòng Chúa**, tôi tự khẳng định rằng mình đang có đức tin khá khá. Ngày ngày tôi đọc kinh Mân Côi - tôi rất thích đọc Năm Sự Thương. Vì nghĩ mình đã vững tin nên khi gẫm, tôi hay xin Chúa những điều tôi cảm nhận mình còn thiếu thốn trong cuộc đời sống đạo. Đôi khi tôi cũng xin được bị buộc thay đổi tính cách, hay gặp điều trái ý cực lòng, để biết được mình đã đi tới đâu trong hành trình sống đạo.

Chúa đã chiều ý tôi, Người cho tôi đang vui vẻ, hạnh phúc thì có một **tình huống rất trở**

trêu. Đang trên đường đi lễ, tôi bị một thanh niên chạy xe ẩu tông thẳng vào tôi, đến nỗi tôi không đứng dậy được. Vừa ồm ồm vết thương thì tôi lại được thêm một “món quà” là đau cột sống và thần kinh toạ. Khi đau quá, tôi cảm thấy rất bức tức và đau khổ: Sao ngày nào tôi cũng cầu nguyện, bất cứ lúc nào tôi cũng có thể chia sẻ với Chúa, thế mà tôi phải chịu như vậy sao? Tôi thấy uất ức lắm! Tôi nghĩ người ta sống trong gia đình Công Giáo, nếu có gặp thử thách thì còn có người thân nâng đỡ, còn tôi thì phải làm sao đứng vững khi trong gia đình tôi không một ai thích Đạo Công Giáo? Họ đã không nâng đỡ thì chớ mà còn nói lời mỉa mai. Tôi đã phải khóc lóc, rên rỉ, rồi có khi trách móc Chúa.

Khi tôi đi gặp một linh mục, nói là đi xưng tội vì dám trách móc và hờn dỗi Chúa, chứ thật ra tôi đi “méc” cha vì Chúa đành lòng để tôi đau đớn như vậy. Linh mục trẻ chịu khó nghe tôi kể lễ rồi khóc một lúc, rồi linh mục đó phì cười và “phán” một câu làm tôi bật ngửa: “Thật ra là Chúa rất thương chị, bằng chứng là Người đã ban cho chị điều chị thường xin mỗi khi cầu nguyện”. Mới nghe, tôi giận linh mục đó, vì cha đã không an ủi

hay dễ dàng tôi như mọi khi tôi được chiều chuộng. Mỗi đến khi tôi bình tâm lại mà lần Chuỗi Mân Côi thì tôi mới nhận ra... Lúc đó, tôi thấy mình như đứa con ngang ngược, lúc muốn thì đòi cho bằng được, khi được thì lại giãy nảy kêu la. Thánh Phaolô giải thích: “Chúa thương ai thì mới sửa dạy kẻ ấy, và có nhận ai làm con thì Người mới cho roi cho vọt” (Dt 12:6). Thật vậy, Thánh Gioan nói: “Thiên Chúa còn cao cả hơn lòng chúng ta, và **Người biết hết mọi sự**” (1 Ga 3:20)

Một buổi chiều nọ, một lần

Đây là điều mà tôi **chắc chắn** Chúa làm, vì tôi không thể nào ngồi lâu được. Chính vị lương y đang chữa cho tôi cũng nói rằng tôi không nên ngồi hay đứng trong thời gian lâu vậy được. Thế mà Chúa đã làm cho tôi được tận hưởng niềm vui và hạnh phúc trọn vẹn trong Đại Tiệc Thánh chiều hôm đó.

Chính những ca từ trong bài hát “Vững Tin” đã làm cho tôi giật mình, vì lời bài hát sao giống tâm trạng của tôi quá. Chính tên bài hát này đã giúp tôi “ngộ” ra.

Từng chi tiết diễn ra trong buổi lễ này hầu như làm cho tôi được đánh động nhiều lắm. Trong khoảnh khắc đó, tôi rất xúc động và thấy cứ như mình đang được Chúa nói chuyện và ôm trong vòng tay yêu thương

của Người. Lúc đầu trong tôi nghĩ là mình tới dự Thánh Lễ này với mục đích là thăm Chúa một chút, sau đó sẽ ngồi than thở và cố tình mang cái thân đau yếu và gương mặt không tươi đẹp đến để cho Chúa thấy là sao Chúa để con thê thảm như thế. Nhưng khi ngồi trước Chúa, tôi gần như quên hết



nữa Chúa lại chiều tôi. Người đã cho tôi được dự một Đại Tiệc Thánh của Người. Rõ ràng nhất là những người con yêu quý của Chúa và anh chị em thân mến của tôi đã dành cho tôi một chỗ ngồi rất lý tưởng. Điều quan trọng nhất là **Chúa đã cất đi cơn đau lưng** của tôi để tôi có thể tham dự suốt hơn ba giờ.

những điều đã sắp sẵn trong lòng để “ăn vạ”.

Điều tôi chờ đợi cũng tới. Thánh Lễ bắt đầu. Tôi hầu như quên hết tất cả, chỉ tập trung hai điều: Lời Chúa dạy trong Đại Tiệc Thánh và lời giảng của Giám Mục chủ tế – “thần tượng” của tôi.

Tôi đã tận dụng bằng mọi cách để xin ơn trong từng câu chia sẻ cũng như lời cầu nguyện, lời kinh của chủ tế. Tôi tin rằng tôi sẽ được Chúa-Giêsu-hay-thương-xót của tôi nhậm lời.

Và **tôi đã được Chúa nhậm lời**. Tôi đã nhận được một món quà mà từ lâu tôi mòn mỏi chờ đợi đến nản lòng là khao khát một người chị em thân thương của tôi sớm chính thức nhận Chúa là Đấng Bảo Trợ cho cuộc đời mình. Thì giờ đây, chị ấy đã hân hoan đón nhận Bí Tích Rửa Tội và chị chọn Thánh Bổn Mạng của mình là Thánh Terexa Avila, Tiến sĩ Giáo hội.

Món quà thứ hai mà tôi nhận được là tôi đã gặp một lương y tốt chữa tôi hết bệnh mà không mất nhiều tiền của, không mất thời gian.

Lòng Chúa Thương Xót thật bao la, không biết bao nhiêu lần tôi giận hờn, trách móc, có khi

buồn tủi quá, tôi nói thẳng với Chúa: “Con không thềm chơi với Chúa, không thềm đọc kinh với Chúa vì Chúa đã bỏ mặc con”. Cuối cùng, Chúa vẫn nhân từ, “muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương” (Tv 118).

Bài viết này là chút tâm tình của tôi – một đứa con gái được hưởng những cái đẹp của cha mẹ tôi, cũng là đứa con gái yếu đuối và hay “nhõng nhẽo” với Chúa Thương Xót. Hiện giờ tôi còn rất “non trẻ” trong đời sống đạo, và cho tới lúc này, tôi mới hiểu rõ hai tiếng “vững tin”, để rồi bây giờ bất cứ lúc nào tôi cũng nhắc đi nhắc lại câu “Lạy Chúa, con tin. Xin đỡ nâng đức tin yếu kém của con” để nhắc nhở mình phải luôn tỉnh thức và trông cậy.

Lời nhắn: Xin quý vị cầu nguyện cho chị bạn tôi, người đã lãnh nhận Bí tích Rửa Tội, có thể hiểu và hưởng trọn ơn ích Chúa ban, xin cho chị được thông suốt **ơn gọi Kitô hữu** của mình mà chính chị sẽ làm chứng về Lòng Chúa Thương Xót thật bao la và làm sáng danh Cha trên trời. Xin quý vị tiếp tục cầu nguyện cho tôi và những tân tòng biết vững lòng tin cậy để ngày càng làm cho Lòng Chúa Thương Xót được mọi người nhận biết



Tạ ơn Mẹ

Long Vân

Giáo xứ Nhân Hòa

Xe chuyển bánh từ nhà anh Trưởng nhóm Cầu Nguyện Giuse lúc 11 giờ đêm chủ nhật 23 tháng Hai năm 2014, tức ngày 24 tháng Giêng âm lịch. Mọi chuyện đã được chuẩn bị chu đáo cho cuộc hành hương năm mới, lần này về lại Gia Nghĩa (Daknong), theo đề nghị của một chị trong cộng đoàn, được mọi người tán thành: cảm ơn các sơ đã cho cộng đoàn tá túc trong lần hành hương bị lạc đường năm ngoái. Mấy ngày qua mình đã liên lạc với sơ Huệ. Sơ báo sẽ cho cộng đoàn nghỉ và ăn sáng, ăn trưa tại nhà sơ. Lại một lần nữa mắc nợ sơ!

Xe đi chậm rãi trong đêm. Sau những câu chuyện râm ran, bầu không khí trong cộng đoàn im ắng. Một số như đang muốn tìm vào giấc ngủ, số khác dán mắt nhìn quang cảnh hai bên đường qua khung cửa xe. Mình vẫn khó ngủ trong những lần đi xe đường dài. Hết cầm tràng hạt thăm đọc kinh, lại suy nghĩ vu vơ. Cộng đoàn đọc kinh chung lúc 0 giờ 35 ở khoảng đường thị xã Đồng Xoài, tỉnh Bình Phước. Xe vẫn đi chậm rãi trong đêm. Mọi người đã chìm sâu vào giấc ngủ. Mình vẫn thao thức. Nhắm lộ trình và thời gian, mình bấm máy nhắn tin cho sơ Huệ biết cộng đoàn sẽ đến Gia Nghĩa khoảng 5 giờ sáng.

Xe đến thị xã Gia Nghĩa hơn 5 giờ và chuyện lại xảy ra không êm xuôi. Trời tối nên không ai định vị được nhà thờ Gia Nghĩa ở đâu. Chú Bình, trưởng nhóm và anh phụ xe phải nhảy xuống đường mấy lần hỏi thăm người dân địa phương. Rất cục gáp được người chỉ đúng đường rẽ vào nhà thờ. Xuống xe dẫn mọi người vào nhà, sơ nói: "Đã lần một chuỗi cầu xin Đức Mẹ". (Tạ ơn Mẹ đã một lần nữa đưa đường dẫn lối cho chúng con đến nơi bình an). Bây giờ là 5 giờ 45.

Rửa mặt, uống cà phê, ăn sáng. Theo sắp đặt của sơ, cộng đoàn vào chào cha Khánh, chính xứ Gia Nghĩa. Cha rót rượu vang Mỹ mời, ai uống được thì uống. Mình thay mặt nhóm cảm ơn cha đã ưu ái tiếp đón và xin lễ cầu bình an cho cộng đoàn. Đã được sơ liên hệ trước, đúng 8 giờ, cha dâng thánh lễ riêng cho cộng đoàn. Trong

bài giảng cha nhắc lại “năm ngoài có một đoàn hành hương đi lạc...”. Sau lễ một lần nữa mình đại diện nhóm cảm tạ cha.

Bắt đầu hành trình đi thăm các điểm truyền giáo của các sơ Nữ Vương Hòa Bình dưới sự hướng dẫn của sơ Huệ lúc 9 giờ. Đầu tiên đến giáo họ Phúc Lâm. Đây là điểm truyền giáo cho đồng bào dân tộc Mông. Các sơ mở một nhà trẻ bán trú chăm sóc các trẻ em trong buôn và thuê một cô giáo người dân tộc dạy chữ cho các em. Xe chở nhóm hành hương tiếp tục lên đường đến buôn Daknia. Đang trưa các em nhà trẻ “thượng” đã đi ngủ. 11 giờ 30, sơ mời ăn trưa. Bữa cơm đơn giản dù không cao lương mỹ vị nhưng thịnh soạn, thể hiện tấm lòng mến khách của các sơ. Gần 3 giờ chiều sơ Huệ hướng dẫn cộng đoàn đọc kinh cầu nguyện Thánh Thể trước khi tiếp tục lộ trình hành hương đến các điểm truyền giáo khác.

Ghé vào bệnh viện đa khoa ĐakNong tham quan bếp ăn tình thương. Sơ Huệ cho biết mỗi tháng phải chi 300 triệu cho bếp ăn tình thương, giúp các bệnh nhân nghèo ăn uống miễn phí khi vào điều trị ở bệnh viện này. Một số tiền không nhỏ sơ phải vận động, chạy vạy. Mình thăm cảm phục nghị lực phải nói là phi thường của sơ. Tranh thủ đi tiếp, đến giáo họ Xuân Trường. Nhà thờ đóng cửa. Mọi người đến đài Đức Mẹ. Tượng Đức Mẹ bế Chúa Giêsu đẹp quá! Cùng sơ đứng trước Mẹ đọc kinh cầu nguyện. Đây là điểm cuối cùng sơ Huệ dẫn nhóm hành hương tham quan. Xe chở trả sơ về nhà các sơ. Mọi người vào nhà lấy hành trang lên xe. Vẫy tay chào các sơ. Hẹn ngày gặp lại.

Hơn 4 giờ chiều, xe lăn bánh trở lại hướng Sài Gòn. Mọi mệt sau chặng đường hành hương nhưng mình cảm thấy rất vui. Vui vì lần này cộng đoàn và mỗi người đã chuẩn bị sẵn để góp phần vật chất dù là rất nhỏ vào công tác truyền giáo của các sơ, đứng đầu là sơ Huệ. Vui vì một lần nữa đã được Chúa, Mẹ phù hộ cho chuyến hành hương được đi tới nơi về tới chốn.

“Tạ ơn Mẹ đã đưa đường dẫn lối cho chúng con sau cuộc hành trình đầy gian nan, bất trắc. Nhớ bóng dáng Cha chính xứ, các nữ tu, mình dâng lời kinh nguyện khẩn cầu Mẹ là Mẹ Nữ Vương Hòa Bình phù hộ, che chở cho các vị trên cánh đồng truyền giáo Gia Nghĩa.

Bảo hiểm của Chúa

Tôma Đố Lộc Sơn

Có người bạn đi du lịch ở Mỹ về kể câu chuyện như sau:

Tôi và Tùng đang ngồi uống café ở ngoài quán thì Tùng nhận được tin nhà đang bị cháy. Thấy Tùng vẫn bình tĩnh ngồi uống nước, tôi hỏi:

- Nghe tin dữ sao Tùng bình tĩnh thế?

- Tùng nói: Có lo lắng mình cũng chẳng làm được gì. Từ đây chạy 5Km về đến nhà trong sự mất bình tĩnh rất nguy hiểm. Điều quan trọng là mình đã mua bảo hiểm cho căn nhà của mình rồi. Có tai nạn như cháy nhà, giông bão v.v.. Họ sẽ có trách nhiệm lo cho mình.

Có nhiều thứ bảo hiểm, trong đó bảo hiểm nhân thọ được nhiều người tham gia.

Nghe Tùng kể, tôi rất muốn mua bảo hiểm cho mình và cả nhà.

Đức Giêsu tuyên bố "*Thầy là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống*" (Ga 14, 6), và "*Tất cả hãy đến với Ta, hỡi những ai khó nhọc và gánh nặng, Ta sẽ nâng đỡ bổ sức cho các ngươi*" (Mt 11, 28)

Bạn thân mến, nghe những lời mời gọi này lòng tôi cảm thấy ấm áp lạ thường, tất cả những điều quan trọng nhất của đời người được gói trọn trong lời nói đó.

Cuộc lữ hành dương gian này tôi và bạn, chúng ta hoàn toàn không định hướng được. Vì không định hướng được nên đã "để mặc cho con tào xoay vờn".

Thánh Tâm Chúa Giêsu: Nguồn mạch yêu thương, nguồn mạch Lòng Thương Xót, nguồn mạch sự sống, mong muốn chúng ta tin tưởng, phó thác vào Chúa. Vì chỉ nơi Chúa, chúng ta mới có cuộc sống bình an, hạnh phúc.

Cậu học sinh Savio năm 12 tuổi đang chơi đá bóng cùng các bạn. Thầy giáo thấy Savio vui vẻ hồn nhiên nên đến gần và hỏi: Nếu ngày mai tận thế, em sẽ làm gì hôm nay?

Savio trả lời: Em vẫn chơi đá bóng.

Câu trả lời của Savio làm thầy giáo giật mình, bởi trước đó không có câu trả lời nào giống như Savio. Bạn thì nói: Em sẽ đi xưng tội, bạn khác: Em sẽ về từ biệt mẹ cha v.v...

Câu trả lời của Savio minh chứng rằng: Savio đã tín thác tuyệt đối vào Thiên Chúa, là Đấng mà Savio hết lòng yêu quý. Bởi thế không một sự dữ nào có thể làm cho Savio sợ hãi, lo lắng.

Mùa Phục sinh là dịp để tôi và bạn cùng xem lại chính mình và giúp những người thân trong gia đình mình biết tin tưởng, phó thác vào Chúa. Một khi chúng ta tín thác vào Chúa rồi, y như chúng ta đã mua bảo hiểm nơi Chúa. Chúng ta sẽ có cuộc sống hồn nhiên, vui vẻ, nhờ đó chúng ta lãnh nhận được nhiều ân ban của Chúa nữa.

Lạy Chúa, Xin giúp chúng con giữ trọn lời giao ước khi chịu phép rửa tội, tuyệt đối tín thác vào Chúa, để chúng con không còn lo lắng nào. Chúng con cầu xin, nhờ danh Đức Kitô, Chúa chúng con. Amen.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể Sinh nhật thánh Gioan Baotixita ngày 24/6/2014

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TỔNG GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng:**

**Đức Hồng Y GB. PHẠM MINH MÃN
Cha Tổng Đại Diện GB. HUỲNH CÔNG MINH
Cha Tổng Linh Hướng GB. VÕ VĂN ÁNH**

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuân đổ muôn ơn lành xuống trên Đức Hồng Y, Cha Tổng Đại Diện và Cha Tổng Linh Hướng.

Bản tình ca Giêsu

Thảo lam

Theo thông lệ, Thánh Lễ Tạ Ơn LCTX luân phiên hằng tháng của Hạt Gia Định được tổ chức tại Giáo Xứ Đức Mẹ Vô Nhiễm.

16 giờ 30, tiếp tục nguyện kinh tuần Cửu Nhật, chuẩn bị mừng Đại Lễ Kính LCTX toàn TGP Sài Gòn.

Linh Ảnh LCTX được tôn vinh khi đoàn rước kiệu trong hàng ngũ chỉnh tề vừa đi vừa hát mừng Chúa Phục sinh.

17 giờ 30, Thánh lễ đồng tế gồm 8 Linh mục với phẩm phục màu trắng trong khi cộng đoàn đồng ca nhập lễ.

Cha Đinh Hoàn Năng, chánh xứ kiêm linh hướng CĐ LCTX Giáo xứ, nêu ý nghĩa trong phần mở đầu:

1- CĐ LCTX Giáo xứ kỷ niệm 5 năm thành lập cộng đoàn.

2- Mừng Tân Linh Mục Emmanuel Hoàng Anh Tuấn thụ phong được 1 tháng.

Tràng pháo tay nổ đòn hòa quyện niềm vui Mừng Chúa sống lại.

Sau phần sám hối, Lm chủ tế Anphong Nguyễn Văn Thương công bố Phúc Âm và giảng lễ. Với tâm trạng hết sức lo lắng, Cha nói vì mình là người nông thôn quê mùa mà lại giảng lễ cho người thành phố, hầu như là người trí thức nghe, quả là “đáng ngại” vô cùng. Nói vậy thôi, chứ cha giảng với một giọng đậm chất Nam Bộ, không trầm, không bổng, nhưng đủ diễn tả hết được bốn chữ LCTX.

Mỗi người chúng ta như là một cây đàn có nhiều sợi dây và nhiều cung bậc thăng trầm, khi người đánh đàn mê say đặt hết tâm huyết, dồn hết tâm tình của mình để diễn tả, người nghe sẽ đón nhận có chiều sâu, nghe thật êm, lâng lâng tâm hồn, xoáy vào lòng người. Nhưng nếu người chơi đàn chỉ đánh với tâm trạng “đánh để mà đánh” thì khó diễn tả hết nội tâm cũng như chuyển tải ý nghĩa của bài nhạc mà tác giả muốn gửi gắm qua từng cung bậc.

Người tham gia cộng đoàn LCTX cũng vậy. Cứ chiều chiều, chị bạn tôi đến tham gia giờ kinh với cộng đoàn tại Giáo xứ, lúc đầu chị

nói là đi cho biết, để tìm hiểu xem có gì đặc biệt mà sao quyến rũ thế, có người bận công việc cũng tạm gác để đến cho kịp giờ kinh.

Quả thật, đến nơi rồi mới thấy sự liên kết, chào hỏi trao đổi thân thiện dần dần trở thành quen thân, cả một cộng đoàn vài ba chục người, có ngày bảy tám chục người, còn ngày thứ sáu tại Giáo xứ Hàng Xanh lên đến một trăm năm mươi người. Mỗi người có hoàn cảnh, tâm tư khác nhau, nhưng họ có điểm giống nhau là cùng cộng đoàn tham dự giờ cầu nguyện, mang theo những nốt nhạc vui hoặc buồn, sầu tư hoặc lo lắng, cất cao giọng hòa chung lời ngợi Ca LCTX như bài "Tình Ca Giêsu". Sau đó, cộng đoàn cùng đọc chuỗi kinh Lòng Thương Xót với lòng sốt sắng, cùng gởi đến người Cha tâm tình của những đứa con luôn biết ơn Cha đã ban Con Một Giêsu Kitô nhập thể làm người, cùng chia vui sẻ buồn với nhân loại.

Từng lời kinh nhẹ nhàng, lúc trầm lúc bổng. Lời kinh cứ vang lên: "Vì cuộc khổ nạn của Con Chí Thánh Cha, xin Cha thương xót chúng con đang lầm lũi bước đi trên con đường trần thế".

Đến tham dự giờ kinh 3 giờ chiều còn mang ý nghĩa đến để cùng chia sẻ, an ủi niềm đau của Chúa khi Chúa trút hơi thở cuối cùng trên thập giá, và chúng con đến để đón nhận lời trần trối sau cùng là phó thác ông Gioan cho Đức Mẹ: "Đây là con của Mẹ, và đây là Mẹ của con" (Ga 19, 26-27).

Cũng kể từ giờ phút ấy, chúng con đã thuộc về Mẹ. Tình yêu được gói trọn trong tâm tình là con của Chúa và Mẹ, tất cả sự yêu thương Chúa Cha đã ban cho nhân loại và lời "xin vâng" của Mẹ Maria đã cùng hoàn tất chương trình cứu độ của Thiên Chúa.

Nhờ sự Phục sinh của Đấng Cứu Thế mà chúng con đã được đón nhận biết bao ơn lành, phần hồn và phần xác.

Kết thúc bài giảng, cha nói: Nơi mỗi người chúng ta như một sợi dây đàn lúc vui, lúc buồn, đều thể hiện tâm trạng mình. Nhưng hầu như tất cả anh chị em đến tham dự thánh lễ hay giờ cầu nguyện, đều mang theo cung bậc của từng nốt nhạc. Hãy lắng nghe lời Chúa và tuân giữ lời Chúa, sống cầu nguyện kết hợp với Chúa để tìm Thánh ý Chúa. Chúng ta phải biết kết hợp để tạo nên Bản Tình Ca tôn vinh và ngợi khen Thiên Chúa với một niềm tín



thác và tạ ơn, vì Chúa đã ban cho chúng ta muôn vàn hồng ân: thời gian, không gian, không khí và sức khỏe,...

Lạy Chúa, xin mở rộng đôi mắt, đôi tai và tâm hồn chúng con, để chúng con biết loan truyền LCTX và đón nhận những người chưa biết Chúa, hy vọng tất cả chúng con có chung niềm xác tín. Vì yêu nhân loại Chúa đã gánh lấy mọi tội lỗi của chúng con mà đưa lên cây Thập Giá, mang lại ơn tái sinh để chúng con được làm con của Chúa và được gọi Chúa là CHA, đồng thời luôn ý thức được thân phận yếu đuối, mong manh, bất toàn của kiếp người "sinh ký tử quy". Xin giúp chúng con biết tìm đến Suối Nguồn Tình Yêu, cùng tôn thờ, cảm tạ và chung nhịp Tình Ca.

*Giêsu ơi! Ngài đã đến trong đời
Mang tình yêu đến khắp nơi nơi
Trao yêu thương cho người trần thế
Để muôn người cùng yêu một Chúa thôi*

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể hai Thánh Phêrô và Phaolô Tông Đồ ngày 29/6/2014.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TỔNG GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng:**

**Đức Tổng Giám Mục Phaolô BÙI VĂN ĐỌC
Đức Cha Phụ Tá Phêrô NGUYỄN VĂN KHẨM
Cha Phêrô NGUYỄN NGỌC VƯỢNG,
Quản Hạt Hốc Môn**

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành xuống trên Quý Đức Cha và Cha Quản hạt.

Lời Chúa trong đời sống thánh hiến

Jos. Vinc. Ngọc Biển

(Tiếp theo và hết)

3. Sống và loan báo Lời Chúa nơi người thánh hiến

Những người sống đời thánh hiến không chỉ đơn thuần là Thừa Tác Viên phục vụ Lời của Chúa, mà là người của Lời Chúa.

Khi khẳng định ai là người của Chúa, thì đồng nghĩa với việc khẳng định họ được Lời Chúa thấm nhập vào tận xương tủy của họ. Họ trở thành hiện thân của Chúa, vì họ đang sống chính cuộc sống của Chúa. Nói như thánh Phaolô: *"Tôi sống, nhưng không còn là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi!"* (Gl 2, 20).

Người sống đời thánh hiến cũng vậy. Họ là người làm cho Chúa Kitô được sống động ngay trong cuộc sống của họ. Vì thế, Lời Chúa phải ở trên môi trên miệng của họ bởi lẽ họ được tận hiến để loan báo Tin Mừng Nước Trời.

Tuy nhiên, ngày nay, Lời Chúa ít còn chiếm vị thế độc tôn nơi nhiều người, trong đó có cả giới nhà tu. Điều đó dễ

hiểu đối với những người không sống đời tu trì, nhưng lại quá khó hiểu đối với người đi tu. Bởi vì Thánh Giêrônimô nói: *"Không biết Thánh Kinh là không biết Đức Kitô"*. Đời tu mà không được Lời Chúa soi dẫn thì đương nhiên sẽ là lời phàm mách lối đưa đường.

Đời sống thánh hiến cũng gặp không ít khó khăn. Khó khăn do ngoại cảnh và nội tại nơi mỗi người. Những khó khăn đó mang tính *"đặc thù tối hậu"* mà ta phải đối mặt như là sự cô đơn mang tính *"độc đáo"* của mình. Khi nói về sự đặc thù mang tính tối hậu, thì hỏi rằng liệu có nhiều người hiểu được nỗi khó khăn vừa trừu tượng, lại vừa siêu hình đó không?

Nhưng khi siêng năng suy gẫm Lời Chúa, người sống đời thánh hiến sẽ cảm thấy mọi chuyện không có gì là lạ, bởi vì tất cả mọi chiều kích trần thế của kiếp con người thì Chúa Giêsu đã trải qua tất cả, và Ngài mời gọi ta đi theo Ngài trên con đường mà chính Ngài đã đi.



Khi gắn bó với Chúa qua Lời của Ngài, chúng ta học được sự thình lạng của mầu nhiệm tự hủy. Học được bài học quên mình, cho đi và sự hy sinh vô vị

tu, vì tất cả chúng ta đều thấy được mọi chiều kích, tương quan với Thiên Chúa và con người, mọi biến cố vui buồn, sướng khổ, thành công hay thất



bại đều được Chúa Giêsu kinh qua. Do đó, cũng không lạ gì khi trên đường tu trì của chúng ta cũng trải qua những biến cố đó. Điều quan trọng chính là chúng ta cần có thái độ như Chúa Giêsu thì, niềm an ủi, bình an và

lợi. Ý thức được sự nhất thời, tạm bợ, mau qua, chóng hết ở đời này. Cuối cùng, khi được Lời Chúa hướng dẫn, chúng ta học được bài học của sự hiệp thông sâu sắc.

hạnh phúc sẽ đến với ta. Lúc ấy, "*Lời Chúa trở thành niềm vui và hạnh phúc của lòng con*" (Gr 15, 16).

Khi chúng ta xác tín được như thế, ấy là lúc chúng ta cảm thấy bình an và quy chiếu mọi biến cố vui buồn, thành công hay thất bại dưới lăng kính tích cực và trong nhiệm vụ cứu độ.

Khi Lời Chúa đã trở thành niềm vui và hạnh phúc của chúng ta, lúc ấy, lòng với lòng, ta sẽ nghe được tiếng Chúa. Khi đọc Kinh Thánh, chúng ta được tiếp cận trực tiếp với Thiên Chúa ngang qua Chúa Giêsu. Nơi Kinh Thánh, chúng ta thấy rõ khuôn mặt của Chúa Giêsu được lộ hiện trên từng trang Kinh Thánh. Không có lời nào của loài người có thể đến với con người bằng một sự thâm sâu như Lời Thiên Chúa đến với họ. "*Lời Thiên Chúa là lời sống động, hữu hiệu và sắc bén hơn cả gươm hai lưỡi:*

Khi chúng ta gắn bó với Chúa Giêsu, chúng ta lấy Ngài làm tâm điểm để xây dựng tình hiệp thông huynh đệ, xây dựng sự hiệp nhất.

Người sống đời thánh hiến siêng năng đọc Kinh Thánh sẽ giúp cho mình dễ dàng vượt qua những khó khăn trong đời

xuyên thấu chỗ phân cách tâm với linh, cốt với tủy; lời đó phê phán tâm tình cũng như tư tưởng của lòng người" (Dt 4, 12). Lời Chúa có sức sống và quyền năng vô cùng bởi lẽ: "*Lời Thầy nói với anh em là Thần Khí và là Sự Sống*". Lời Chúa quý giá như một viên ngọc, như kho báu. Ai yêu mến khám phá sẽ say mê, đến nỗi có thể bán hết mọi của cải tài sản để có được viên ngọc quý, có được kho báu ấy.

Nhưng đời sống của người thánh hiến chỉ có thể trở nên hạnh phúc khi Lời ấy được chia sẻ, loan báo cho người khác. "*Khốn cho tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng*" (1Cr 9, 16). Trong Tông huấn Evangelii Gaudium – Niềm vui của Tin Mừng, số 25 của Đức Giáo Hoàng Phanxicô cũng nhắc lại rằng, "*chúng ta phải luôn có tinh thần truyền giáo thường trực*".

Thật vậy, cho thì có phúc hơn là nhận, lẽ nào chúng ta được hạnh phúc, mà những người khác không được hạnh phúc, chúng ta lại vui mừng được hay sao?

Khi nói về trách nhiệm của các linh mục trong việc loan báo Tin Mừng, Giáo Luật số 757 nói rất rõ: "*Các Linh mục có nhiệm vụ riêng là phải loan báo Tin Mừng của Chúa. Đây là nhiệm vụ bắt buộc, nhất là các cha sở và những linh mục khác được uỷ thác việc coi sóc các linh hồn*". Tinh thần này cũng có thể mở rộng để hiểu cho tất cả những người sống đời thánh hiến.

Tất một lời, vai trò Lời Chúa trong đời sống của người thánh hiến rất quan trọng. Bởi vì nhờ Lời Chúa, những người sống đời thánh hiến sẽ tìm được niềm vui, hạnh phúc trong cuộc đời và sứ vụ. Niềm vui ấy chỉ có thể cảm nghiệm khi được nghiên ngẫm và suy đi nghĩ lại trong lòng. Khi gắn kết và được Lời Chúa nuôi dưỡng, chúng ta sẽ đi vào môi tương quan thân tình của Thiên Chúa. Tuy nhiên, niềm vui và hạnh phúc ấy chỉ có thể nên trọn khi được loan báo cho người khác, hầu họ cũng cảm nghiệm được niềm vui và hạnh phúc của Tin Mừng như chúng ta.

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO

Xung đột trong đời sống hôn nhân

Gioakim Trương Đình Giai

(Bài 5)

Vấn đề phát xuất từ nội tâm

- Nhiều cặp vợ chồng lục hặc chẳng qua vì họ cần chữa trị nội tâm. Họ giữ trong lòng những mảng đời riêng tư, những đau khổ liên quan đến cảm xúc, tâm thần, tinh thần, những sự kiện đau khổ mà họ nhớ đến một cách ý thức hay bị dồn nén trong cõi vô thức, và điều đó gây ra những khó khăn trong tương quan giữa họ. Họ tố cáo, chỉ trích, tấn công nhau, tức giận, cay đắng.
- Bình thường các biến cố đau đớn trong quá khứ tái xuất hiện. Như thế vợ chồng cần phải tham khảo bộ nhớ của mình: Những chấn thương nào chưa được chữa trị và làm cho mình phản ứng như thế? Các vết thương sâu xa nhất và đau khổ nhất thường bắt nguồn từ thời thơ ấu và thường gây ra do những người thân, cha mẹ, anh chị em và tại trường học...

"Con nít là cha đẻ của con người"

- Nhà thơ William Wordsworth có lý khi viết điều đó. Đứa trẻ này vẫn tiếp tục hiện diện nơi ta. Bạn đời của ta cũng đã từng là một trẻ thơ và đứa bé này vẫn còn hiện hữu nơi người ấy.
- Trong đời sống hằng ngày hai trẻ thơ này tái xuất hiện và biểu lộ thật dễ dàng! Ta tưởng là hai? Lầm rồi! Trên thực tế là bốn, hai đứa bé và hai người lớn nơi hai chúng ta!
- Khi nhìn chồng hay vợ mình, đừng quên nhìn đứa bé đang sống nơi người ấy. Đứa bé ấy có lẽ đã bị tổn thương, sợ hãi, hạ nhục, bỏ bê trong quá khứ. Ta sẽ hiểu rõ hơn mọi cung cách cư xử "*không thể hiểu được*" của người ấy nếu ta nhớ đến điều đó.

Vấn đề khởi đầu từ trẻ thơ

- Một nhà tâm thần học nói: "*Lẽ ra tôi phải ghi trên cửa: nhà tâm thần học khoa nhi. Thật thế nơi mỗi khách hàng đến nhờ tôi tư vấn,*

không phải là người lớn mà tôi đang chăm sóc mà là trẻ em ở nơi người ấy.”

- Như thế, ngay khi một người nam và một người nữ sống chung, mỗi người trong họ mang theo vấn đề cá nhân của mình và điều này tác động đến tương lai của mỗi quan hệ tình yêu của họ.
- Vấn đề này đặc biệt xoay quanh tương quan của trẻ thơ với mẹ nó, xung đột oedipe, những sơ đồ không thích nghi và lạm dụng tình dục từ sớm.

Ma quỷ là nguồn gốc của mọi chia rẽ.



- Cho dù có 1001 lý do dẫn đến xung đột đổ vỡ, ta phải nhận thấy rằng nằm sâu ở dưới những nguyên nhân ấy chính là tác động của ma quỷ gieo rắc nền văn minh sự chết vào thế gian và lòng đam mê tội lỗi, nô lệ xác thịt.
- Ma quỷ, đầu mối của mọi chia rẽ bất hòa trong gia đình. Chúng vô cùng thâm độc núp bóng thế gian, xác thịt, dưới nhiều hình dạng khác nhau, làm cho ta mắc phải ngộ nhận trầm trọng nhất.
- Ma quỷ cám dỗ ta xem mình là rốn của vũ trụ, là người duy nhất có lý, buộc kẻ khác phải suy nghĩ, nói năng, hành xử giống như mình.

Ma quỷ thâm độc xảo quyệt

- Ma quỷ thâm độc dụ dỗ ta nghe theo lời xúi giục của nó sống theo đam mê xác thịt, đôi khi ngay cả cái thú vui xác thịt chính đáng bằng cách tách rời chúng với những yếu tố khác của tình yêu làm cho ta lầm tưởng tình yêu chỉ là chuyện quan hệ tình dục, là sự thỏa mãn khoái cảm xác thịt, cho ta ảo tưởng sống trung thực với lòng mình và do đó nó giết chết tình yêu của ta khi ta không đạt được khoái cảm như thuở ban đầu.
- Ma quỷ thâm độc dùng sự hào nhoáng hấp dẫn của thế gian để mê hoặc ta, làm lây nhiễm não trạng thế gian, xa rời Tin mừng, từ đó dẫn đến những thảm họa trong đời sống hôn nhân.

(Còn tiếp)

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

Đâu là tôn giáo đích thực Mang lại hạnh phúc cho con người

LM Đan Vinh – HHTM

VẤN ĐỀ: Trên thế giới ngày nay có rất nhiều tôn giáo và tôn giáo nào cũng dạy ăn ngay ở lành, cũng tự cho tôn giáo của mình là đích thực bắt nguồn từ trời. Vậy làm thế nào để phân biệt: đâu là tôn giáo thực sự do Thiên Chúa? Đâu là con đường dẫn đến Thiên Chúa cách chắc chắn nhất và mang lại hạnh phúc cho con người?

ĐÁP:

A. CÂU CHUYỆN: TÔN GIÁO NÀO TỐT NHẤT?

Tại một cuộc hội thảo bàn tròn về tôn giáo và tự do có Đức Đạt Lai Lạt Ma và tôi cùng tham dự. Lúc tạm nghỉ, tôi hỏi ngài, vừa tinh nghịch vừa tò mò: “Thưa ngài, tôn giáo nào tốt nhất?”.

Tôi nghĩ ngài sẽ nói: “Phật giáo Tây Tạng” hoặc “Các tôn giáo Phương đông lâu đời hơn Ki-tô giáo nhiều”.

Đức Đạt Lai Lạt Ma trầm ngâm giây lát, mỉm cười và nhìn vào mắt tôi... Điều này làm tôi ngạc nhiên vì tôi biết đây là một câu hỏi ranh mãnh. Đức Đạt Lai Lạt Ma trả lời: **“Tôn giáo tốt nhất là tôn giáo đưa anh đến gần Đấng Tối Cao nhất. Là tôn giáo biến anh thành con người tốt hơn”.**

Để dấu sự bối rối của tôi trước một câu trả lời đầy khôn ngoan như thế, tôi hỏi: “Cái gì làm tôi tốt hơn?”. Ngài trả lời: **“Tất cả cái gì làm anh biết thương cảm hơn, biết theo lẽ phải hơn, biết từ bỏ hơn, dịu dàng hơn, nhân hậu hơn, có trách nhiệm hơn, có đạo đức hơn. Tôn giáo nào biến anh thành như vậy là tôn giáo tốt nhất”.**



Tôi thỉnh lặng giây lát, lòng đầy thán phục, ngay cả bây giờ, khi nghĩ đến câu trả lời đầy khôn ngoan và khó phản bác của ngài.

Ngài nói tiếp: **“Anh bạn ơi, tôi không quan tâm đến tôn giáo của anh hoặc anh có ngoan đạo hay không”**. **“Điều thật sự quan trọng đối với tôi là cách cư xử của anh đối với người đồng đẳng, gia đình, công việc, cộng đồng, và đối với thế giới”**. **“Hãy nhớ rằng vũ trụ dội lại hành động và tư tưởng của chúng ta”**. **“Quy luật của hành động và phản ứng không chỉ dành riêng cho vật lý. Nó cũng được áp dụng cho tương quan con người. Nếu tôi ở hiền, thì tôi gặp lành. Nếu tôi gieo gió, thì tôi gặt bão”**. **“Những gì ông bà nói với chúng ta là sự thật thuần túy. Chúng ta luôn nhận được những gì chúng ta mong ước cho người khác. Hạnh phúc không phải là vấn đề số mệnh. Đó là vấn đề lựa chọn”**.

Cuối cùng ngài nói: **“Hãy suy tư cẩn thận vì Tư Tưởng sẽ biến thành Lời Nói. Hãy ăn nói cẩn thận vì Lời Nói sẽ biến thành Hành Động. Hãy hành xử cẩn thận vì Hành Động sẽ biến thành Thói Quen. Hãy chú trọng Thói Quen vì chúng hình thành Nhân Cách. Hãy chú trọng Nhân Cách vì nó hình thành Số Mệnh, và Số Mệnh của anh sẽ là Cuộc Đời của anh... và... Không có tôn giáo nào cao trọng hơn Sự Thật”**.

(Nguồn: ww.lamhong.net)

B. TRẢ LỜI:

Quan sát sinh hoạt của con người trên thế giới từ xưa đến nay, ta thấy xuất hiện rất nhiều tôn giáo khác nhau tùy theo trình độ văn minh và ở nhiều địa phương... đến nỗi một triết gia đã định nghĩa: **“Con người là con vật có tôn giáo”**.

Sở dĩ con người có tôn giáo chính là vì con người có trí khôn biết suy luận từ cái đã biết đến điều chưa biết, từ hậu quả đến nguyên nhân, nên con người đã sớm biết có Đấng Tạo hóa, và do lòng biết ơn thúc đẩy con người đã biểu lộ bằng các hình thức lễ bái tôn thờ. Đó là lịch sử của tôn giáo xét trên bình diện tự nhiên.

Tuy nhiên, khi so sánh các tôn giáo với nhau, chúng ta nhận thấy: **ngoài một số điểm tương đồng** như đều tin có Đấng Thiêng Liêng vượt trên con người, được gọi bằng những Danh xưng

khác nhau, cùng tin thế giới bên kia là nơi thưởng người lành và phạt kẻ dữ, đều dạy tín đồ phải ăn ngay ở lành... còn **có rất nhiều dị biệt về giáo lý và luân lý, có khi mâu thuẫn nhau**. Chẳng hạn:

- **Về giáo lý:** Các tôn giáo có những quan niệm khác biệt về bản tính của Thiên Chúa: Phải chăng Thiên Chúa là Nguyên Khí Linh Hư (Drahman) như Ấn độ giáo chủ trương, hay là một Đấng có nhân tính biết vui buồn giận ghét của một con người như Đấng Allah của Hồi giáo, hoặc "Thiên Chúa là Tình Yêu" của Ki-tô giáo? Thiên Chúa duy nhất và độc tôn hay còn là Tam Vị Nhất Thể (Một Chúa Ba Ngôi)? Hạnh phúc đời sau là Niết Bàn thoát hết phiền não, tắt hết tình dục và bất sinh bất diệt của Phật giáo, hay là Thiên Đàng đầy những lạc thú trần tục của Hồi giáo, hoặc Thiên Đàng là tình trạng con người được sống vui vẻ yêu thương hạnh phúc tròn đầy và được hưởng kiến tôn nhan Thiên Chúa "diện đối diện" của Kitô giáo?...

- **Về luân lý:** Hồi giáo chấp nhận thói tục đa thê, cho ly dị và chấp thuận chế độ nô lệ, đang khi Ki-tô giáo đòi hỏi chế độ một vợ một chồng, cấm ly hôn và chủ trương mọi con người đều bình đẳng với nhau. Còn Phật giáo thì không có một lập trường rõ ràng về vấn đề này. Đối với kẻ thù: Hồi giáo chủ trương thánh chiến, đang khi Phật giáo và Ki-tô giáo giảng dạy sự từ bi bác ái, nhường nhịn tha thứ, yêu thương kẻ thù để biến thù thành bạn...

Những sự khác biệt nói trên cho thấy **không phải giáo lý và luân lý của các tôn giáo đều là chân lý và đều có giá trị ngang nhau, vì chân lý chỉ có một**. Do đó, đòi chúng ta phải sáng suốt nhận định và chọn lựa cho mình một **tôn giáo đích thực**, nghĩa là **tôn giáo trình bày sự thật** về Thiên Chúa, giúp chúng ta **gặp gỡ** Thiên Chúa, có khả năng **biến đổi** chúng ta nên tốt và mang lại cho chúng ta **hạnh phúc đời đời**. Vậy làm thế nào để phân biệt đâu là tôn giáo thực sự phát xuất từ trời? Đâu là con đường dẫn chúng ta đến với Thiên Chúa cách chắc chắn nhất?

I. TIÊU CHUẨN ĐỂ XÁC ĐỊNH GIÁ TRỊ CỦA MỘT TÔN GIÁO:

Tôn giáo là con đường giúp con người gặp gỡ Thiên Chúa là cùng đích và là hạnh phúc tuyệt đối mà con người luôn khao khát

hướng về như thánh Au-gút-ti-nô đã cầu xin Chúa: “Lạy Chúa, Chúa đã dựng nên con hướng về Chúa. Và tâm hồn con vẫn còn xao xuyến mãi cho đến khi nào con được nghỉ yên trong Chúa”. Do đó, tôn giáo đích thực là tôn giáo thiết lập được mối **liên lạc chắc chắn và hữu hiệu nhất giữa con người với Thiên Chúa**, là con đường **dẫn đưa con người đến với Thiên Chúa cách chắc chắn và hoàn hảo nhất** như sau:

1) Về Giáo lý: tôn giáo đích thực phải có một hệ thống giáo lý hợp lý và đầy đủ, khả dĩ đáp ứng được mọi thắc mắc của con người về những vấn đề trọng đại, liên quan đến con người và Thiên Chúa, thế giới bên kia. Chẳng hạn: Tôi là ai? Tôi sinh ra để làm gì? Chết rồi tôi sẽ ra sao? Tại sao có đau khổ, sự ác? Tại sao có vũ trụ? Bản tính Thiên Chúa thế nào? v.v...

2) Về luân lý: tôn giáo đích thực phải có sức nâng cao đạo đức của con người, giúp tín đồ mỗi ngày nên hoàn thiện, tiến đến gần Chân Thiện Mỹ tuyệt đối là Thiên Chúa hơn.

3) Về siêu nhiên: Tôn giáo đích thực còn phải có những bằng chứng siêu nhiên là các dấu lạ chứng tỏ tôn giáo ấy bắt nguồn từ nơi Thiên Chúa, chứ không phải chỉ là sản phẩm suy luận của trí khôn loài người.

(Còn tiếp 1 kỳ)

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TGP SÀI GÒN
HÂN HOAN CHÚC MỪNG**

**TÂN BAN CHẤP HÀNH
CĐ LCTX GX TÂN MỸ, HẠT HỒC MÔN**

**Nguyện xin Lòng Thương Xót của Chúa luôn đồng hành
và nâng đỡ các anh chị trên con đường phục vụ giáo hội.**

HIỆP THÔNG CẦU NGUYÊN

Tháng 5/2014, CĐ LCTX TGP nhận được 714 ý xin hiệp thông, gồm:

- # Tạ ơn Lòng Chúa Thương Xót - Giuse Cường xin tạ ơn.
- # Xin bình an gia đình bản thân - Như ý nguyện xin.
- # Xin ơn thánh hóa hồn xác, gia đình, bản thân và cá nhân Đaminh, Cavl, Anê, Antôn Nguyễn Quang, Đaminh Mạo, Đaminh Sơn, Gioan, 2 Maria, Maria Phước, Phanxicô và em gái Lucia.
- # Xin ơn việc làm ổn định và thánh hóa công ăn việc làm được tốt đẹp - Tạ ơn Ba Đấng.
- # Xin ơn chữa lành hồn xác cho các bệnh nhân và các cá nhân Sr Maria Vincen, Anna, Anna Phượng, Anna Ngọc, Agnès, Augustinô Huy, Antôn Nghĩa, Catarina Nga, Đaminh Ân, Inê, Gioan Baotixita, Gioan tông đồ, Giuse, Giuse Hoa, Giuse Hưng, Giuse Anh, Madalena, Maria, Maria Lan, Maria Loan, Maria Nguyệt, Maria Matta Tuyết, Maria Têrêsa Vịnh, Maria Phúc, Maria Hải, Maria Lan, Têrêsa, Phaolô, Phêrô Hiền, Maria Vinh, Maria Thu Hà, Maria Bảo Hiền, Maria Liên, Têrêsa Phi, Phêrô Hiền, Phêrô Oanh, một người ngoại giáo và bé Maria 2 tuổi.
- # Xin ơn hoán cải cho Antôn, Antôn Nguyễn Quang, Augustino, Catarina, 5 Giuse, Gioan, 2 Gioan Baotixita, Isave, 5 Maria, Maria Nga, Lorenzo, Martino Khoa, Phanxicô Thịnh, Phanxicô Xavie, Phêrô, Phêrô Tuấn, Phêrô Tiến Phát và vợ chồng Anê.
- # Cầu cho Cha Cố Hêrônimô, linh hồn Anna, Giacôbê, Giuse, Maria mới qua đời - Cầu cho linh hồn các linh mục, tu sĩ.
- # Cầu cho các linh hồn ông bà, cha mẹ tổ tiên.
- # Cầu cho các thai nhi và một em bé bị tai nạn giao thông.
- # Cầu 49 ngày cho linh hồn Maria, các linh hồn bị tai nạn máy bay - Cầu cho các linh hồn mồ côi.
- # Cầu cho linh hồn ngoại giáo, ông bà cha mẹ ngoại giáo.
- # Lễ giỗ cho 2 linh hồn Giuse, linh hồn Anna, Antôn, Maria, Phaolô, 2 Têrêsa và 2 Phêrô.
- # Cầu cho linh hồn André, Anna, Anê, Antôn, Angela de Mêdici, Anphongsô, Agnes, Augustinô, Alexù, Catarina, Cêcilia,

Đôminicô, Đaminh, Êli, Elizabeth, Inê, Inhaxiô, Isave, Giuse, Giuse Maria, Giacôbê, Gioan, Gioan Baotixita, Gioan Kim, Longrinô, Lucia, Matta, Matthêu, Maria, Maria Phước, Maria Madalena, Martinô, Madalena Dung, Monica, Têrêsa, Têrêsa Maria, Vincentê, Phanxicô, Phanxicô Xavie, Phaolô, Phêrô và Phêrô Maria và một linh hồn ngoại giáo tên Trịnh Thị Gạo.

- ✚ Xin ơn bền đỗ, bền đỗ cho Maria, Rosa - Xin ơn tận hiến.
- ✚ Xin ơn hoán cải và thánh hoá con cháu
- ✚ Xin ơn thêm lòng yêu mến Chúa cho Maria và siêng năng tham dự thánh lễ - Xin ơn trở lại cho Phaolô.
- ✚ Xin Chúa an bày theo ý Chúa - Xin cho sự dữ hoá lành.
- ✚ Xin cho mỗi chân được bình an - Xin ơn dạy dỗ con cái.
- ✚ Xin cho 3 đôi hôn nhân hành công và hạnh phúc.
- ✚ Xin cho vượt qua mọi khó khăn - Xin mua, bán được nhà và đất
- ✚ Xin ơn soi sáng cho chồng đang học giáo lý sắp rửa tội.
- ✚ Xin cho con cháu ngoan, được soi sáng và chăm học.
- ✚ Xin cho con có công ăn việc làm, Phanxico Thịnh có việc làm.
- ✚ Xin cho Maria chăm chỉ, bỏ thói hư tật xấu.
- ✚ Xin cho trả được nợ, thu được nợ, giải thoát nợ.
- ✚ Xin cho Tôma, Maria và em bé khoẻ mạnh, hay ăn chóng lớn.
- ✚ Xin cho Cavl, Maria Nhật bán được nhà.
- ✚ Xin cho giấy tờ nhà, xe được tốt đẹp.
- ✚ Xin cho Augustinô thay đổi công ăn việc làm.
- ✚ Xin Chúa chúc lành việc làm mới - Xin cho đi, về bình an.
- ✚ Xin cho hai con chu toàn bốn phận - Xin cho mẹ hết bị quỷ ám.
- ✚ Xin ơn cho đoàn hành hương đại lễ được thành công.
- ✚ Xin cho thi cử tốt đẹp và Đaminh Long thi đậu.
- ✚ Xin cho công bằng pháp lý được thực thi.
- ✚ Xin cho nhà cửa được ổn định - Xin cho công việc tốt đẹp hơn
- ✚ Xin cho Phêrô và Giacôbê bỏ nghiện
- ✚ Xin cho gia đình đoàn tụ, gia đình thương yêu nhau.
- ✚ Xin cho sửa nhà, xây nhà mới được bình an.
- ✚ **Câu cho các ân nhân còn sống cũng như qua đời đã giúp đỡ phát triển LCTX được hồn an xác mạnh.**

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	
◆ Tháng tôn kính Thánh Tâm Chúa Giêsu	02
✠ Sống Lời Chúa	05
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TĐ Thiên Chúa Giàu Lòng Xót Thương (B26)	15
✠ Chiến đấu với cám dỗ (P6)	19
✠ Tin tức & Sinh hoạt	23
✠ DIỄN ĐÀN	
◆ Tình và lý	27
◆ Nén Khôn ngoan	32
◆ Ngày của Cha	37
◆ Tình người Điều dưỡng	40
◆ Hãy vững tin vào Lòng Chúa Thương Xót	42
◆ Tạ ơn Mẹ	46
◆ Bảo hiểm của Chúa	48
◆ Bản tình ca Giêsu	50
◆ Lời Chúa trong đời sống thánh hiến (tiếp theo và hết)	53
✠ Giáo dục Kitô giáo	
◆ Xung đột trong đời sống hôn nhân (Bài 5)	56
✠ Giải đáp thắc mắc	
◆ Đây là tôn giáo đích thực	58
✠ HIỆP THÔNG CẦU NGUYỆN	62